

Saudierne forsøger at forhindre FN's Menneskerettighedsundersøgelser i Yemen

28. sept., 2017 – Saudierne forsøger at forhindre oprettelsen af en undersøgelseskommision, der skal undersøge krigsforbrydelser og krænkelser af menneskerettigheder i deres krig mod Yemen. Associated Press rapporterede tirsdag (26. sept.), at saudierne har cirkuleret et brev, som man ved, er blevet modtaget af mindst to udenlandske regeringer, og som truer med, at, hvis de støtter en hollandsk-canadisk resolution i FN's Menneskerettighedsråd om at etablere en sådan kommission, vil der følge økonomisk gengældelse. »En vedtagelse af det hollandsk/canadiske resolutionsudkast i Menneskerettighedsrådet kunne negativt påvirke de bilaterale, politiske og økonomiske relationer med Saudi-Arabien«, stod der at læse i det 1-1½ sider lange brev, mens brevet ligeledes understregede »betydningen af at vedtage en forenet holdning til at konfrontere konflikten i Yemen«. Saudierne foretrækker, som de har gjort i de seneste to år, en Yemen-kommision, som de kontrollerer, og som angiveligt udfører en undersøgelse. Ifølge AP's rapport har USA ikke valgt side offentligt mht. de konkurrerende resolutioner.

Georgette Gagnon, chef for feltoperationer i FN's menneskerettighedskontor, sagde, Yemens egen menneskerettighedskommision var »etableret af, er finansieret af og rapporterer til en part i konflikten« og sagde, det var på høje tid at få en faktisk undersøgelse, rapporterede Reuters den 13. sept.

Den 5. sept. udgav FN's Menneskerettighedsråd en rapport, der anklager, at krænkelser af menneskerettigheder og overgreb

fortsætter med uformindsket styrke i Yemen, sammen med vedholdende krænkelser af international humanitær lov, og med civile, der lider svært under konsekvenserne af en »totalt menneskeskabt katastrofe«. Ifølge rapporten er mere end 60 % af det kendte antal civile tab på 5.144 et resultat af saudiske luftangreb. »Ud over markeder, hospitaler, skoler, boligområder og anden offentlig og privat infrastruktur, har vi i det seneste år set luftangreb mod begravelsessammenkomster og små, civile både«, siger rapporten, iflg. en FN-pressemeddelelse. »Den humanitære krise, hvor næsten 18,8 mio. mennesker har behov for humanitær nødhjælp, og hvor 7,3 mio. mennesker befinder sig på randen af hungersnød, er et direkte resultat af adfærden hos parter i konflikten, inklusive vilkårlige angreb, angreb mod civile og beskyttede mål, belejringer, blokader og begrænsning af bevægelse.«

Foto: Den humanitære krise i Yemen er den værste i verden, og behovet for nødhjælp – der blokeres af saudierne – er enormt, med 7 mio. mennesker, der er i overhængende fare for hungersnød.

Britisk 'Catalansk separatistoperation' aktiveret og truer med disintegration af Spanien og kaos i Europa

25. sept., 2017 – Med det transatlantiske område, der atter

befinder sig på randen af generelt finanskollaps, og med visse i Europa, inklusive den spanske premierminister Mariano Rajoy, der vågner op til den virkelighed, at alternativet ligger i Kinas Nye Silkevejsprojekt, satser separatister i den spanske region Catalonien på et opgør og truer med at splitte Europas femtestørste økonomi, Spanien, og ser hen til London for at få hjælp.

Den 6. sept. vedtog separatister i Cataloniens parlament to love, med signifikant opposition: den første om at afholde en bindende folkeafstemning, om man skal erklære uafhængighed, og den anden om, at, hvis et flertal af dem, der stemmer, stemmer til fordel for at forlade Spanien, skal en uafhængighed ensidigt erklæres inden for 48 timer efter afstemningen uanset, hvor mange mennesker, der deltager i folkeafstemningen, der er fastlagt til mindre end en måned senere, den 1. oktober.

Nogle separatister i Spaniens Baskerland organiserer nu for en lignende folkeafstemning om uafhængighed dér.

Med spørgsmålet om Spaniens enhed som nation, der nu drages i tvivl, dømte Højesteret korrekt folkeafstemningen for forfatningsstridig. Regeringen har taget skridt til at forhindre, at den finder sted, og har beslaglagt stemmeboksene og arresteret 14 statslige embedsfolk, der er involveret i folkeafstemningen, taget national kontrol over statens politi osv. Flere tusinde medlemmer af Guardia Civil har nu taget opstilling i både ud for Barcelonas og Tarragonas kyster. Regeringen kan ikke læne sig tilbage og se til, mens landet disintegrerer, men, hvis de catalanske separatister lykkes med deres bestræbelse for at opnå uafhængighed, og regeringen griber ind under forfatningens artikel 155 og suspenderer autonomi, kunne resultatet blive en blodig konfrontation i gaderne.

EIR har dokumenteret, at diverse, halvfeudale separatistbevægelser i Spanien – hvoraf Catalonien og

Baskerlandet er de største – rent historisk er blevet oppisket og spredt af det britiske monarki. Denne separatisme eksploderede til massehysteri i Catalonien i særdeleshed, under betingelser med økonomisk folkemord, der blev påført Spanien under det britiske systems EU-nedskæringspolitik efter 2008.

Som et salgsnummer for international støtte gennem den spidsfindighed, at dette er en kamp for »demokrati«, skrev præsidenten for Catalonien, Carles Puigdemont, en appel i Londonavisen *Guardian* den 21. sept. om, at Europa og det internationale samfund »stod sammen med Catalonien i dens forsvar for demokrati og sande, europæiske værdier«, fordi »catalanske borgere er fredelige, europæiske og åbensindede«.

Lords og MP'ere i det britiske parlaments 14-medlem store Alle-partier parlamentariske gruppe om Catalonien udsendte et brev den 21. sept., hvor de støttede dem.

»Vi er meget foruroliget over de forholdsregler, den spanske regering har taget for at forhindre folkeafstemningen, som det catalanske parlament har vedtaget ... Vi opfordrer den spanske regering til at tillade denne demokratiske prøve i form af catalansk opinion at finde sted uden yderligere hindringer«, skrev de.

I mellemtiden pumper sådanne talerør for City of London som *Sunday Times* og *The Independance* artikler ud, hvor de maler premierminister Rajoy som en ny diktator Francisco Franco, der er ude på at knuse »demokrati« i Catalonien.

Foto: Cataloniens præsident Carles Puigdemont.

Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov. LaRouche PAC Internationale Webcast, 29. sept., 2017.

Vært Matthew Ogden: God aften; det er den 29. september, 2017. Med mig i studiet i dag har jeg William Wertz fra *Executive Intelligence Review*. Vi vil diskutere den netop udkomne specialundersøgelses-rapport; dossieret med titlen, »Robert Mueller Is an Amoral Legal Assassin; He Will Do His Job if You Let Him!«

Fig. 1

Jeg viser rapportens forsidebillede her på skærmen [Fig. 1]. Som I ser, så er rapporten nu tilgængelig; den er allerede blevet cirkuleret i over et døgn. Den er allerede i hænderne på folk i hele USA, og man kan se den her: lpac.co/ytdos (LPAC's hjemmeside; EIR-rapporten findes som pdf på vores hjemmeside).

Rapporten er delt op i tre afsnit og følger tråden af personen Robert Mueller igennem tre af de mest berygtede forbrydelser i de seneste 30 år. For det første, de falske anklager og retsforfølgelsen af Lyndon LaRouche – LaRouche-sagen; for det andet, det aggressive bedrag af det amerikanske folk mht. sandheden om begivenhederne den 11. september, 2001, som

dernæst blev brugt til at lancere en række krige for regimeskifte; og for det tredje, det igangværende kup imod den siddende amerikanske præsident, mens vi taler. Og I vil se, forhåbentlig i løbet af denne udsendelse – og vi opfordrer jer til at læse hele dossieret – at tråden til Robert Mueller kan spores hele vejen igennem disse afgørende, historiske vendepunkter. Hvis man trækker i denne tråd, vil hele dette apparat, hele denne operation, blive optrævlet.

Will Wertz er her i dag for at fremlægge nogle af rapportens punkter i en overordnet gennemgang, og for at guide jer gennem rapportens indhold og komme med nogle refleksioner over hvert af disse tre, afgørende knudepunkter, som detaljeret dækkes i rapporten. Og, forhåbentlig også for at lokke jer og tilskynde jer til at læse og studere denne rapport i detaljer. Jeg vil lade Will gå i gang, og vi vil vise noget materiale på skærmen undervejs, men vi vil gennemgå noget af indholdet fra rapporten.

William Wertz: Tak. Matt. Skønheden i denne rapport – som er noget, der omgående må handles på for at redde denne republik og præsidentskabet og bevæge verden ind i et Nyt Paradigme, som det defineres af den kinesiske politik for Ét Bælte, én Vej, og som er blevet vedtaget af mange lande i hele verden, inklusive Rusland, og som USA er blevet inviteret til at tilslutte sig – er, at den identificerer dette angreb på præsident Trump og det amerikanske præsidentskab over en længere tidsperiode; og hvor det fundamentale spørgsmål er, om verden fortsat skal være domineret af et bankerot, finansielt imperiesystem, der kontrolleres af briterne, eller om vi i stedet bevæger os ind i et Nyt Paradigme, baseret på princippet om fred gennem økonomisk udvikling. Det er det fundamentale spørgsmål. Dette er noget, som Lyndon LaRouche har kæmpet for i årtier. Tilbage i 1971, den 15. august, fremlagde han meget klart de alternativer, der ligger foran menneskeheden, og foran dette land, med Nixon, der annoncerede første fase, anden fase, af nedtagningen af Bretton Woods-

systemet, som Roosevelt havde indsat efter Anden Verdenskrig. Han (LaRouche) sagde dengang, at vi har et alternativt valg; alternativet er at satse på en politik for økonomisk udvikling på global skala, eller også vil vi blive konfronteret med et forsøg på at gennemtvinge en fascistisk, økonomisk politik i Schachts tradition, som ville resultere i massive dødstal over hele verden. Med 'Schachts tradition' refererer jeg til Hjalmar Schacht, finansminister under Adolf Hitler, der kom til magten med hjælp fra sådanne folk som John Foster Dulles og briterne.

Det, LaRouche gjorde i 1970'erne efter denne vurdering, var, at han fremlagde mange absolut afgørende udviklingsprogrammer. I 1975 var han fortaler for skabelsen af en International Udviklingsbank. Senere krævede han oprettelsen af en Nationalbank i USA efter samme principper som Alexander Hamiltons Første Nationalbank. Han præsenterede udviklingsprogrammer for områderne i Stillehavsbækkenet og det Indiske Oceans bækken. Han præsenterede et program ved navn Operation Juárez, for Mexicos udvikling, som en model for Nord-Syd-relationer gennem udveksling af mexicansk olie til gengæld for amerikansk teknologi. Senere præsenterede han programmer for den Eurasiske Landbro i samarbejde med sin hustru, Helga Zepp-LaRouche, og som senere udvikledes til Verdenslandbroen. Briterne var totalt modstandere af denne politik – totalt. Vi vil få at se, at dette har været en kamp under hele perioden 1970'erne og 1980'erne og under hele 11. september-perioden, og frem til det aktuelle angreb på Trumps præsidentskab. Det har været en kamp mellem Det britiske Imperium, som har inter文eneret i USA for at forhindre, at USA gik i denne retning, som Lyndon LaRouche har forsøgt at styre USA i; og som LaRouche er på randen til at styre USA i, i dag, og som er årsagen til, at briterne er så bange!

Tilbage i 1980'erne spillede Lyndon LaRouche en afgørende rolle i udformningen af den tiltrædende Reagan-administration. LaRouche var ophavsmand til det **Strategiske**

Forsvarsinitiativ, som Reagan senere annoncerede i marts måned, 1983. LaRouche var også modstander mod briterne i krigen om Malvinas-øerne (som briterne kalder Falklandsøerne), og han krævede en gennemførelse af Monroe-doktrinen imod briternes kolonipolitik dér. Som et resultat mødtes LaRouche og hans hustru i 1982 med Indira Gandhi; han og hans hustru mødte Indira Gandhi i april 1982 for at diskutere udviklingen af det indiske subkontinent og Stillehavsbækkenet. I maj 1982 mødtes han med José López Portillo (Mexico) for at diskutere Operation Juárez. Som respons på dette sendte Henry Kissinger, i august 1982, et brev til FBI-direktør William Webster med krav om en efterforskning af Lyndon LaRouche på en anklage om angivelig chikane af Kissinger for at være britisk agent. Der blev ligeledes sendt et brev den 27. august 1982 fra den britiske regering til FBI; som krævede en efterforskning af Lyndon LaRouche og hans organisation. Den 24. september 1982 skrev FBI, i skikkelse af chef for kontraefterretning, James Noland, et svar til briterne.

Matthew Ogden: Vi har faktisk en FOIA-udgivelse (FOIA: Freedom of Information Act) af dette FBI-memo, som vi viser på skærmen [Fig. 2]. I kan selv se det følgende citat, som Will vil læse.

Fig. 2

Will Wertz: Der står, og det er altså fra James Noland til den britiske regering: »Vi vil gerne gentage vores konklusion om, at, alt imens mange af NCLC's chikane-aktiviteter« – NCLC var Lyndon LaRouches organisation – »og de temaer, som NCLC's publikationer promoverer, såsom *EIR [Executive Intelligence Review]* ofte er favorable over for sovjetisk misinformation og propagandainteresser, så er der ingen direkte beviser for, at russerne dirigerer eller finansierer LaRouche eller hans organisation. Det er imidlertid helt igennem sandsynligt, at russerne (sovjet-russerne) har udviklet eller vil udvikle

kilder internt i NCLC, der befinder sig i en position, hvor de kan indskyde sovjet-inspirerede anskuelser i NCLC's aktiviteter og publikationer. Det er sandsynligt, at russerne vil forsøge at drage fordel af eller udnytte NCLC-meninge, der er parallelle til eller fremmer sovjetiske, udenrigspolitiske mål.«

Minder dette jer om interventionen på vegne af Storbritanniens Government Communications Headquarters – GCHQ – eller på vegne af MI6's Christopher Steele, for at forsøge at få en efterforskning af USA's præsident Donald Trump, for angiveligt 'aftalt spil' med russerne?

Alligevel skete der det, at præsidentens Udenrigspolitiske Råds Styrelse den 12. januar, 1983, krævede en efterforskning fra FBI's side. Robert Mueller kommer ind i billedet i 1982. Han blev en del af USA's justitsminister William Welds stab i Boston i 1982. Efter valgene i 1984 lancerede Weld en efterforskning af LaRouche; og i 1986 efterfulgte Mueller Weld, da Weld af George Bush – det var faktisk Ronald Reagan, der var præsident, men under indflydelse af George Bush, senior – blev udnævnt til at lede Justitsministeriets Kriminal-afdeling. Mueller bragte dernæst en vis John Markham ind for at udføre retsforfølgelsen af Lyndon LaRouche, der begyndte i Boston. Efter en razzia den 6. oktober, 1986 i Leesburg, Virginia, mod LaRouches hovedkvarter, hvor der var en trussel om, og en faktisk plan for, at forsøge at iscenesætte mordet på Lyndon LaRouche. Dette forsøg blev forpurret, men retsforfølgelsen fortsatte i de sene 1980'ere.

Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift:

This prosecution was typical of Mueller's corruption. For instance, in Boston itself, the prosecution ended in a mistrial after government misconduct had been brought to light. The jury, when they polled themselves afterwards, having only heard the

complete prosecution case, unanimously said that they would have voted for acquittal. The judge in that case made the following statement: He said that the government had "engaged in systematic and institutional prosecutorial misconduct"; this is Robert Mueller. The case was then shifted to Virginia, and what they did there was that they had a judge in the so-called "Rocket Docket" who made it impossible for the defendants to raise the fact that the government had illegally put companies associated with LaRouche into involuntary bankruptcy. That was a very significant factor in undermining the defense in that case. After the case had resulted in convictions, the bankruptcy judge, Martin Bostetter, ruled that the bankruptcy was a "constructive fraud on the court." Ramsey Clark was the attorney for Lyndon LaRouche in the appeal.

OGDEN: Let's put this quote on the screen, too; we have Ramsey Clark's quote [Fig. 3].

WERTZ: What Ramsey Clark said was that "The LaRouche case represents a broader range of deliberate cunning and systemic misconduct over a longer period of time using the power of the Federal government, than any other prosecution by the U.S. Government in my time and to my knowledge." Later in another spin-off case in New York State, New York State Supreme Court Justice Stephen G. Crane said, "The actions of the Federal prosecutors raise an inference of a conspiracy to lay low these defendants at any cost." This is not just one judge. We're

talking about at least two judges, a bankruptcy judge, and the former Attorney General of the United States Ramsey Clark, who effectively denounced this so-called honest Robert Mueller for conducting one of the most incredible corrupt prosecutions in U.S. history.

If we look forward to the 9/11 period, Lyndon LaRouche wrongly imprisoned by this apparatus which was launched by the British and carried forward by the Bush administration. Bush was

President at the time of the trial and the sentencing. LaRouche

was out of prison and continued his fight for a policy of economic development; calling for a New Bretton Woods system to

replace the system which had been abandoned by Nixon in 1971.

He

was working, as he had in the earlier period, on negotiating in

the early 1980s with the Soviets for the National Security Council of the United States under Reagan for the SDI. He continued those discussions with the Russians, this time around a

New Bretton Woods conception under President Clinton. Clinton himself, before the impeachment proceedings were launched against

him, called for a new financial architecture at a speech before

the CFR [Council on Foreign Relations] in New York, along the lines of what LaRouche had advocated.

LaRouche was also at the end of the 1990s, he was warning about the campaign to create an Arc of Crisis around Russia – no

longer the Soviet Union, but Russia. He produced a video called

“Storm Over Asia” in which he developed precisely how this operation was being run against Russia. Then in January of 2001,

he warned that there could be some sort of terrorist action in the United States such as a Reichstag Fire [which brought Hitler into power], which could be engineered under the Bush administration. That's precisely what occurred on September 11, 2001.

Again, what do we have here? Mueller assumed office as FBI Director on September 4, 2001, just days before 9/11. What he did from that point on, was to carry out what Senator Bob Graham, who headed up the Congressional investigation of 9/11, has described as "aggressive deception."

OGDEN: Here's a clip from a press conference that Bob Graham did a little bit over a year ago at the National Press Club, where he discusses the role that the FBI played in stonewalling the Congressional investigation into 9/11; both in terms of the details regarding San Diego – that's what was contained in the 28 pages – but also in an even bigger case of cover-up, the details of the cell that was located in Sarasota, Florida. So you'll hear Bob Graham talk about what he called "beyond a cover-up, but an aggressive deception campaign against the American people."

 SEN. BOB GRAHAM

: It appeared as if the FBI was moving from a cover-up which I considered to be a passive withholding of information, to aggressive deception in the case of Sarasota – which is one of several examples. They rewrote the narrative; they said we've finished the investigation, and we

have found no connections. When in their own files, written by their own special agent who was from the Tampa office, incidentally, they had contrary information. They then, and have continued, to withhold that information, other than the 80,000 pages from the public. I consider to justify the categorization of being aggressive deception.

OGDEN: Then later in the same press conference, which you can watch in full there – it's lpac.co/graham-press-conference.

But later in the same press conference, he talked about how the Deputy Director of the FBI actually detained him and his wife at Dulles Airport, and warned them to stop pursuing the truth about what was contained in these documents about the Saudi connections to 9/11. So, here's a short clip where he talks about that warning from the FBI to him and his wife.

GRAHAM

: The question is raised, "Why are you doing this? Fifteen years later, what difference does this make? Get

a life." I was told that by the Deputy Director of the FBI.

FEMALE REPORTER: Just one follow-up. You were pretty much harassed by the FBI when you tried to go further in your inquiries. Since you went public, have you heard of anybody else

who had that kind of treatment from the FBI?

GRAHAM: No. This was a situation which occurred in 2011 as all this information about Sarasota was starting to come out. My

wife and I flew up from Miami to Dulles to have Thanksgiving with our daughter who lives in Great Falls. We were met at the airport by two FBI agents. They said that an official of the FBI wants to talk with you about the Sarasota situation. Well, I was encouraged; feeling that maybe some of the questions that we'd been asking were now going to be answered. So, we drove with the two agents to the office at Dulles which the FBI has. My wife was put in one room, and she was given as entertainment the FBI training manual. If you want to know some arcane aspects of FBI training, she's fully prepared. I was taken into another room, with the Deputy Director of the FBI, a young female FBI agent, and a middle-aged lawyer from the Department of Justice. Essentially, the message was, we've done this complete investigation; everything that's known is known, and you need to get a life. I pointed out what he didn't know was that I had actually read two of the investigative reports by their agent, which contradicted what they had said publicly and what he had just said to me privately. He said, "Oh, you don't understand. One, that wasn't a very good agent." Well, the idea that has there been an investigation by the FBI in its history that was as important to the American people as full knowledge as 9/11? And the very fact that they would say they had sent as an investigation into what I think was an important component of the total picture, someone that they declare to be less than a fully

capable person was itself revelatory. And then he proceeded to say, "And we have other information that puts what you read in context. And you will see that in fact what we have said is true." So, I said "Fine. Could I see the information that will put it into context?" And he pointed to the young female agent, and directed her to assemble the files. We arranged a time to meet at the FBI office for the District of Columbia. So, a few days later, I showed up for our meeting, prepared to read these files. The Deputy Director was there, and he said the meeting is cancelled and we're not going to reschedule. And, since I knew who the agent was who had been described as less than competent; and I had called him to try to have a telephone conversation, and he said "I know you've been calling Agent 'X'." Stop calling him, because I've told him to not take your calls." That was the last of any official character meeting that I had with the FBI. [END VIDEO]

OGDEN: There are more details concerning Mueller's direct involvement in this kind of stonewalling around the Congressional inquiry into 9/11; telling Bob Graham and his other investigators not to fly out to interview one of the known personalities in San Diego. They disobeyed those orders and did it anyhow. But just parenthetically, immediately after this press conference that Bob Graham did in Washington D.C. at the National Press Club, a

fight

erupted around the so-called JASTA bill – Justice Against Sponsors of Terrorism – which would allow the 9/11 families to sue Saudi Arabia for their role in financing and coordinating the 9/11 attacks.

CNN coverage.

Yesterday just happens to be the one-year anniversary of the major victory – you can see on the screen here [Fig. 4] – of the Senate override of Obama’s veto of this JASTA bill, which was absolutely dramatic. This was a rally in front of the White House [Fig. 5] of 9/11 families and activists, asking the Congress to override Obama’s veto; and then next [Fig. 6], this is an article in one of the Capitol Hill newspapers.

“Senate Poised To Override Obama Veto.” Then this is the final picture [Fig. 7], this was actually in the cloakroom immediately after the Senate cast their votes. The cloakroom of the U.S. Senate. I had the pleasure to actually be there in the gallery with the 9/11 families when the U.S. Senate overrode Obama’s veto of the JASTA bill. That was the CNN coverage. This was obviously a major victory, parenthetically. But it’s part of the story, and the role that Bob Graham had to play in going directly head-to-head with the FBI and others in the Executive Branch who were trying to cover up and protect the Saudis in the 9/11 case.

WERTZ: Now, there are, along with the statement from James Noland that I read earlier, in response to the British government’s request back in 1982 for an investigation of Lyndon

LaRouche, there were two other attachments which were declassified. The one basically was an attack upon LaRouche for having opposed in what they called the Falkland Islands, but which is the Malvinas Islands. LaRouche did that from the standpoint of the Monroe Doctrine. The second was they objected to the LaRouche Movement revealing that the policy of the British was to promote the Muslim Brotherhood. If we look at the period after 9/11, in which Robert Mueller is carrying out this "aggressive deception" as Senator Graham puts it, to cover up the role of the Saudis. When you're talking about the Saudis, you're talking about a satrap of the British; that's what you're talking about in this situation.

What follows 9/11? Regime-change wars. What follows 9/11 immediately is Tony Blair's sexed up dossier claiming that Saddam Hussein had weapons of mass destruction; which, as it turns out, he did not have. And which the British undoubtedly knew he did not have. Once again, British intervention. And after the invasion of Iraq, you had the effective creation of ISIS; you had then under Obama, continued regime-change policies under the name of the Arab Spring, which was just a policy of bringing the Muslim Brotherhood to power in such locations as Tunisia, Egypt, Libya, and Syria. As Lyndon LaRouche said after the assassination of Qaddafi, the reason they assassinated him was that they were in a hurry to move into Syria, as part of what

he

had earlier described as the “Storm Over Asia”; an effort to encircle Russia and to ensure that a New Paradigm does not emerge.

A critical point in this narrative really is in the period of 2013-14. I should just say, Mueller stepped aside as FBI Director on September 4, 2013; and as you know, he was replaced

by James Comey. James Comey, it should be remembered, was the Deputy Attorney General under Mueller from December 2003 until August 2005.

In the year 2013, President Xi of China went to Kazakhstan, and he announced the Chinese commitment to the Silk Road; a policy which had been advocated for a significant period of time

by Lyndon LaRouche and his wife, Helga Zepp-LaRouche, who is well

known today as the Silk Road Lady. The Chinese have an immediate

appreciation of the role that she has played in advocating this

policy.

In the next year, you have the Ukraine coup – February 2014; orchestrated by Obama and by the British and the French, among others. But the basic idea here was, again, encirclement

of Russia, in this case with a bunch of Nazis, which is what the

Maidan consisted of.

On July 16, 2014, as the dossier that Barbara Boyd has authored on Mueller indicates, you had the BRICS organization meeting in Brazil, and what they formed was the New Development

Bank. Remember, LaRouche had called for an International Development Bank, back in 1975: This whole policy that LaRouche

had advocated over these decades, at that point was in the

process of coming into existence, and it was at point, particularly following the coup in Ukraine, that the operation against associates of Trump's began, that is, even before he announced for President. We now know, that contrary to the lies

of James Comey and [then Director of National Intelligence] James

Clapper, there was wiretapping of associates of President Trump.

We know for a fact that the dossier indicates that Paul Manafort,

who became Trump's campaign manager when he announced for President, was wiretapped beginning in the year 2014; and this continued through 2016. It was discontinued for a certain period

of time, and then resumed into 2017 before Obama left office, including a time period in which it was known that Manafort, even

though he was no longer campaign manager, was speaking to President Trump. Manafort had a residence in the Trump Tower all

of this time.

Why was he targetted, initially? Well, because he had provided advisory services to the Yanukovych government [in Ukraine] – this was a duly elected government, which was overthrown unconstitutionally in 2014, by Nazis. So, of course,

that becomes grounds for investigating somebody whose client was

overthrown by a bunch of Nazis, by the Obama administration! The investigation begins there.

Also, in 2014, Michael Flynn was fired by Obama – why?

Because he had opposed the Obama Arab Spring policy, which gave

rise to ISIS, Michael Flynn said at the time. So you can imagine

that it is perhaps the case that surveillance of Michael Flynn

began at that time as well.

Now, what the dossier on Mueller goes through is that Mueller should be removed as Special Counsel, and there should be

an actual Special Counsel who investigates the crimes which Mueller aggressively deceiving the American people about, in his

investigation of President Trump. And I would also point out, think of the statements by various judges about the corrupt investigation and witch hunt directed at Lyndon LaRouche – well,

on June 15, 2017, Trump wrote: “You are witnessing the single greatest witch hunt in American political history.” And I would

say that, the precursor for this was the unprecedented witch hunt

against Lyndon LaRouche, but that President Trump is effectively

getting the same treatment as Lyndon LaRouche did then, from the

same sources, from the British.

Now, there are seven areas, that should be investigated – ,

OGDEN: We can put this on the screen here. We have the list of the seven actual crimes.

WERTZ: First, instigation of a coup against the United States by a foreign power.

So, although the charge is that President Trump, or his associates, colluded with the Russians, the fact of the matter is, that all the evidence shows that this entire operation has been concocted by the British, and been carried out by stooges in

the intelligence community under President Obama; who was particularly happy every time he visited Buckingham Palace.

Now what do we have as evidence? Well, the {Guardian} reports that as early as 2015, shortly after he announced for

President, that the British began to surveille Trump and his associates. And according to the public account – and this cannot be taken at face value; this investigation of Trump may have started earlier. The communications between the British and

[then CIA Director] Brennan or others in the U.S. intelligence community, could have occurred before 2016. The report in the {Guardian} says that sometime in the summer, Hannigan of the Government Communications Headquarters, the GCHQ, which is the

equivalent of our NSA, spoke with Brennan about allegations that

Trump was being influenced by the Russians or working with the Russians.

But the point is, it was the GCHQ which was directly involved – according to public accounts in the {Guardian}, in prompting Brennan to create a six-intelligence agency taskforce

to investigate Trump, {during} the Presidential campaign!

And I think the only other case of this kind of thing, was what happened to Lyndon LaRouche, because Lyndon LaRouche was running for President, back in 1988, and the investigation of him

was launched while he was a Presidential candidate in the United

States, and – really, actually, an indictment during the Presidential campaign, which is completely unprecedented.

Additionally, you have the Christopher Steele dossier:

Christopher Steele is allegedly an “ex” MI6 agent. He headed up

the MI6 Russian desk in Moscow, until 2009. In 2009, he left that position and formed Orbis Business at the same time period

Fusion GPS, a U.S. company which was involved in commissioning Steele’s dossier, was also created. And these two companies were

working together since at least 2010 when they signed a

confidentiality agreement between them as a shield for revealing

what was actually going on.

So you have the circulation of the Christopher Steele dossier – and they didn't just produce this for Hillary Clinton.

They were briefing the press! They were giving direct briefings

to the press; they were giving it to John McCain who then gave it

to Comey, and so forth. They were actively circulating this unverified, so-called "intelligence" against Donald Trump, who was a candidate for President, then became President.

And it's very important to understand that Christopher Steele, it's public record that he worked with the FBI's Eurasian

Organized Crime Unit in New York City, from at least 2010. The former head of the FBI's Eurasian Organized Crime Unit in New York City is none other than Andrew McCabe; who for a while, after Comey was fired, was Acting Director of the FBI, and is still Deputy Director of the FBI. And it's believed that McCabe

was the person who was working closely with Christopher Steele.

It came to light, for instance, that the FBI actually offered to

pay Steele \$50,000 to continue with his research, although the FBI's been stonewalling on the details on that.

So what you have here is completely a British operation directed at Trump and his associates; and I'll get to this in terms of the wiretapping.

And it's also believed that the Christopher Steele dossier provided the roadmap for the FBI's investigation, and also may have been used for getting ,” FISA [Foreign Intelligence Surveillance Court] surveillance authorization directed at people

such as Manafort.

Second crime is false reporting of a crime: And that's precisely what has occurred in the case of the allegation that the Russians hacked Podesta and the DNC. It has been documented

thoroughly by numerous sources that this was a leak by an insider, and not a hack by the Russians. The most definitive proof of this is the memorandum put forward by the Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS). And these are top-notch former NSA, former CIA agents such as William Binney and Ray McGovern. They prove forensically that it could not have

been a hack over the internet; it had to be a leak onto some sort

of memory device, because of the speed involved [in the data transfer].

This has been submitted to Mueller; he's done nothing on it. It's been submitted to the President with the idea that he should

ask Pompeo of the CIA to get to the bottom of this. We don't know if anything's been done along these lines.

They also show that at least the Guccifer 2.0 claimed hacking, attributed falsely to the Russians, when in fact there

was cutting and pasting to put the Russian language on the alleged hack trail. This is something which the CIA has the capability to do under Brennan; it's called the Marble Framework.

Assange of WikiLeaks has denied that this came from the Russian

government. He recently met with Congressman Dana Rohrabacher,

and said that he was willing to provide testimony which would definitely establish that this was not a hack and that it was not

given to him by the Russians. Rohrabacher (R-CA) has been trying

to meet with Trump in order to present this evidence, but it's

been blocked, according to him, by the staff at the White House.

Craig Murray, a U.K. former ambassador to Uzbekistan, has said it was a leak and he knows it personally, because he met with a person that he said was the leaker.

Seymour Hersh was taped in a discussion, without his knowing he was being recorded, and he indicated that he had sources who

indicated that Seth Rich, a DNC computer technician, may have been the person who carried out the leak.

So all of this information is not being taken into account, in continuing with the narrative that this was a Russian hack, and you're supposed to believe that.

Then you have the third crime, which is an attempt at entrapment of Donald Trump, Jr., Manafort, and Jared Kushner, among others, in a Trump Tower meeting. The British hand is all

over this: The person who set up the meeting and sent the emails

to Donald Trump, Jr., which misrepresented the purpose of the meeting, was one Ron Goldstone, a British national. It should also be pointed out that one William Browder, who testified before Congress, in this case against Fusion GPS, because they were lobbying against the Magnitsky Act, which was the subject of

the discussion at the Trump Tower. This was a person who renounced his U.S. citizenship in 1989 and became a British citizen.

So again, what we're dealing with here is a complete British operation. It's just transparent that that's the case. But this

was a deliberate attempt to try to set up a situation which would

involve the Trump immediate circles, in attempting to get information on Hillary Clinton allegedly coming from the Russians.

Fourth area: Felonious leaks of intelligence by the Obama

administration. This has to do with the unmasking, which was completely out of control, or I guess you could say it was under

very directed control by the Obama administration officials. For

instance, it's been revealed that Samantha Power, the Obama UN ambassador, requested 260 unmaskings of U.S. citizens in the course of 2016. And she even tried to get even more unmaskings

before the inauguration of Donald Trump. What reason does she have to be asking for such intelligence, from the standpoint of

being at the UN?

Obama National Security Advisor Susan Rice, it is known asked for many unmaskings, in this case, her National Security Council records were transferred to the Obama library, so that justice could be obstructed, because records at the library are

sealed for a number of years.

This is a deliberate policy of targetting U.S. citizens, particularly Trump associated by the Obama administration, and those are two such cases.

You have also the attempted J. Edgar Hoover-style sexual blackmail of Trump, by Comey: This is the fifth area that should

be investigated. Comey met with Trump in Trump Tower on Jan. 6,

2017; he met with him alone. Other people had come to the meeting, but he asked them to leave and then met with Trump alone, and presented him with an aspect of the Steele dossier which claimed that he had been involved in sexual perversions in

a hotel in Moscow. Trump has reportedly asked for an immediate

investigation of this fraudulent dossier, which Comey refused to

do.

But this is the kind of thing that J. Edgar Hoover did to many, to Martin Luther King, Jr., and to many others, as a means of terrorizing and controlling people to go along with a policy desired by J. Edgar Hoover's controllers, which is also the case with respect to Comey.

A sixth area for investigation is the wiretapping of Trump associates, and then the lying by Comey and Clapper to the U.S.

Congress. Clapper in particular was asked, was there a FISA ordered surveillance of Trump or his associates? He said no. "Would you know about it if it had occurred?" "Yes, I would," and he left a loophole and said: Well, there may have been some other jurisdiction was carrying out a wiretap that I don't know about.

But this is what he said, and he definitively said there was no FISA Court wiretap, and yet, that's precisely what came out:

That Manafort, the campaign manager of Trump, was wiretapped and

he had a resident at Trump Tower, and this is precisely what Trump had tweeted on March 4th, 2017: "Terrible! Just found out

that Obama had my 'wires tapped' in Trump Tower just before the

victory. Nothing found. This is McCarthyism!" So that has to be

investigated.

And then the final thing in the dossier, is the attempted entrapment of the President by Comey himself, into an obstruction

of justice charge: So you have the head of the FBI who is acting

virtually as somebody who goes to a meeting with wires on, and goes back to his controllers at the FBI to consult after each visit with Trump. And then writes memos, which he illegally leaked to the press, and he actually said: "I thought that might

prompt the appointment of a special counsel." So he had the intention of getting a special counsel against Trump, on the grounds – one would be to claim that Trump asked him not to pursue an investigation of Michael Flynn; of course Trump didn't

do that, as indicated. He merely said, "I would hope that he wouldn't be prosecuted." And of course, as has been pointed out,

the President has the right to actually pardon somebody. So, as

Alan Dershowitz, the civil rights attorney, and Democrat, has said he had every right to say what he did.

And the other aspect is to say that somehow Trump was obstructing justice by firing Comey! So the attempt was set up

to get Mueller to be able to carry out this kind of an investigation against Trump.

Using methods of entrapment, lying throughout, what you had is a witch hunt against a President of the United States. It's

not the first time that the British have been involved in this,

and their stooges in the United States, but this is really unprecedented, with the exception of the witch hunt which was carried out earlier against Lyndon LaRouche.

And it's time that this be stopped! And that's the whole point of this dossier.

The dossier should be seen as a political weapon in the hands of the American citizenry. The issue here is what Benjamin

Franklin said after the Constitutional Convention adopted a Constitution. We have a republic, the question is, can you

keep

it? And the responsibility rests on the American citizen to use

this dossier to actually force the issue in the country right now, to stop this British coup.

Robert Mueller's full name, as the dossier indicates, is Robert Swan Mueller III. Our intention is to make this operation

being carried out by Mueller right now, to be his final swan song.

OGDEN: As we saw on the screen there, the question that was asked at the conclusion of this final section of the dossier is

the following: "{Have our intelligence agencies, actually instigated an Active Measures counterintelligence program illegally and against a sitting President?}" [emphasis in original]

So that's the question and as the dossier states a little bit later on: It's very clear that there has been a foreign government that has intervened to attempt to sway the U.S. electoral process and the U.S. democratic process, and that that

foreign government is the British government. And so if you follow the thread of Robert Mueller, not just in the attacks right now against President Donald Trump, but if you follow it back to the aggressive cover-up of the events of 9/11, and even

the prosecution and witch hunt against Lyndon LaRouche in the 1980s, you'll see if you pull that thread it will unravel a much,

much larger apparatus, and it will reveal a lot more.

This dossier follows that thread very clearly through these three crucial inflection points in our nation's recent history and the call to action is obviously to access this dossier which

we're making available and to circulate it as widely as

possible.

Will, you made the point that the context for all of this is much more significant than maybe even all of the mechanisms by which these crimes have been carried out. The context is what reveals and uncovers the true motivation behind this entire process, and I think if you take the connections between this dossier, which choose 1982 as a crucial year to examine what Lyndon LaRouche's activities were at that time – meeting with López Portillo, meeting with Indira Gandhi, proposing the Strategic Defense Initiative, and authoring {Operation Juárez},

and if you trace that forward to the announcement in 2013 by Xi

Jinping of the new Silk Road, the Eurasian World Land-Bridge, and

the new international financial institution of development that

that represents, that's the unifier for this entire period of history.

And despite the attempts, over and over, and over again, to derail that locomotive of world history, we've reached the point

where that is the prevailing dynamic on the planet. And the attempts to try to sabotage that and undermine it continue to fail. And so, this is the latest attempt in that, but to look at

what the motivation is – maybe you can just say a little bit more about what that context is.

WERTZ: I think the point is, in defeating this British operation which Mueller is spearheading at this point, we create

the conditions under which President Trump can move to join with

Russia, China, India in the development of the One Belt, One Road

policy. This is crucial in terms of reversing the

destructions

over the recent decades of our industrial capacity in the United

States; it's crucial in terms of developing world peace, solving

crises such as Korea, solving crises such as the terrorist onslaught in the Middle East and Northern Africa in particular.

That collaboration is crucial. Trump has signalled that he wants

to move with such collaboration.

And this is a longstanding fight to bring humanity together, operating on a common destiny of humanity, what John Quincy Adams

called a "community of principle among a family of sovereign nation-states."

The British Empire, as the Venetian Empire before it, has been opposed to that. It has operated under the geopolitical of

dividing nations among themselves, creating warfare such as we've

seen repeatedly over the last more than a hundred years, with two

world wars, and perpetual warfare ever since.

And so we're in a situation, where, as Lyndon LaRouche recently said, "Victory is within our reach," and you have to

understand this broad arc of history in order to have an appreciation of what's occurring in so-called contemporary

affairs. It's not what meets the eye: it's this broader

question – we've got a financial crisis in the world. The

system is overbloated and ripe for collapse; the problems of 2008

were never solved. And we have a solution before us which is New

Paradigm: Peace based upon economic development, cooperation

among nations for the purpose of promoting, as our Constitution

says, the General Welfare, not just of our own population, but of the population of the entire planet.

And I think that's the issue between the British Empire policy of geopolitics, versus the policy of a community of principle among nation-states, which is a U.S. policy; the policy

expressed by President Xi of China of a "win-win" policy, as opposed to a zero-sum game – this is what's at stake right now.

I think the American citizen, as this dossier concludes, has to

take responsibility, circulate this dossier! We're going to be

producing a leaflet and maybe multiple leaflets that you can get

from our site and then circulate throughout the country, to bring

people's attention to this dossier. We're not in a position to

produce a large number of these in hard copy, but we do have an

electronic version which will be available on the LaRouche PAC site.

And by doing this, we can create the conditions under which not only is the presence of the United States defended against this coup attempt, and it's very much like the Maidan in Ukraine

that's being attempted right now; what's being done to Trump is

almost precisely modeled on the Maidan that brought about the coup in Ukraine. But more broadly than that, by defending the Presidency was the chance of bringing about a different geometry

on the globe as a whole, and creating the conditions under which

we can move towards what the actual mission of mankind is:,

which

is not only to develop this planet Earth, but also to assert dominion over the Galaxy and eventually the Universe.

OGDEN: Well, thank you, and let me put on the screen, one more time, the cover page of this dossier, so you can get a look

at it, and we'll have the link here on the screen. You can access this dossier at lpac.co/ytdos. And again, the title: "Robert Mueller Is An Amoral Legal Assassin: He Will Do His Job

If You Let Him."

You'll find this report fascinating: You'll learn a lot about history, the history of this country over the last 30, 35

years that you did not know, I guarantee you. And you'll learn a

lot about what's going on right now. There's much, much more than what meets the eye.

Thank you for joining me, Will. And thank you for tuning in, and we encourage you, read the dossier and circulate it as widely as you can. And stay tuned to larouchepac.com

**EIR-dossier: »Robert Mueller
er
en umoralsk, juridisk
lejemorder**

**– Han vil gøre sit job, hvis
I giver ham lov«.**

**Dansk indledning. Hele
artiklen som pdf.**

Af Barbara Boyd.

Indledning:

Robert Swan Mueller III – den særlige anklager, der har fået til opgave at bringe USA's præsident til fald – er, som hans navn antyder, et produkt af elitens privatskoler og universiteter. I de nationale nyhedsmedier roses han på ensartet og nøgtern vis som ubestikkelige, fair, »ærlige Bob«, »skolemester Bobby med tre pinde«. Vi vil vise, at dette image er et skamløst falsk PR-nummer fra Washington, D.C., der er skabt for de godtroende.

I virkeligheden er Robert Swan Mueller så korrupt, man kan være, og bøjer og drejer loven efter behov for at tjene deres mål, som tildeler ham opgaver. Magten hos anklagerfunktionen og institutionerne, han tjener, dikterer, hvad der er retten for ham, snarere end den fordomsfrie forfølgelse af retfærdighed, som loven bestemmer for hans kald. I, hvad han selv kalder et afgørende øjeblik, brød han rækkerne efter college for at tjene som marinesoldat i Vietnamkrigen. Herefter ønskede han aldrig at gøre noget som helst andet end at retsforfølge. Hans udnævnelse til særlig anklager udgør toppen af en lang karriere, hvor han har set sig selv som en streng og villig kriger, en pligtopfyldende marinesoldat, der handler på vegne af en hvilken som helst ond plan, hans overordnede præsenterer ham for, og bruger hvilke midler som helst, der synes nødvendige for at udføre planen.

I de seneste uger har aktivister fra LaRouche-bevægelsen

gentagne gange fået at vide af borgere, de møder: »Det ser ud, som om præsident Trump nu får 'LaRouche-behandlingen'«. De to mænd kunne ikke være mere forskellige, mht. position eller kulturelle og intellektuelle præstationer. LaRouche er et verdenshistorisk geni af samme støbning som Leibniz. Men, begge mænd har rørt ved det, der viste sig at være den 'tredje skinne' (den farlige, el-førende skinne i f.eks. undergrundbanen) i amerikansk politik, siden Franklin Roosevelts død. De udgjorde en trussel mod det angloamerikanske, britiske imperiesystem efter krigen. LaRouche udgjorde en sådan trussel direkte, konsekvent og eksplicit ved navn. Trump udgør en sådan trussel implicit, ved at afvise evindelig krigsførelse og søge bedre relationer med Rusland, kræve gennemførelse af Glass/Steagall-bankopdeling, støtte det, han henviser til som det Amerikanske System for politisk økonomi og ved at love massiv infrastrukturudvikling og en moderne platform for varefremstilling, for produktive jobs.

I begge tilfælde krævede briterne, som vi vil få at se, deres skalp, baseret på den opfattede trussel mod dem, med, som det mest specifikke eksempel på denne trussel, ønsket om en samarbejdsrelation med Rusland og en afslutning af den »unipolære« ramme for relationer mellem nationer. I begge tilfælde udløste de kontrollerede medier en uafbrudt spærreild af hæslig, slibrig og ærekrænkende dækning, dag efter dag, for at skabe betingelserne for en folkelig opbakning til en retsforfølgelse for kriminel aktivitet. Alt imens der er mange andre aktører i disse 'Kabuki-danse' (tilnærmelsesvis, spil for galleriet) – kompromitterede og terroriserede politikere og dommere, og et efterretningssamfund, der fungerer som gendarm for vores Orwellske politistat – så var det stumpe instrument, der blev valgt til angrebet, Robert Mueller. Undervejs, mellem disse to opgaver, spillede Robert Mueller en enormt betydningsfuld rolle i mørklægningen af den saudisk/britiske rolle i mordene på næsten 3.000 amerikanere den 11. september, 2001, og det totalt ødelæggende udsalg af

USA's Forfatning, der fulgte i kølvandet på terrorangrebet – en rolle, der, hvis den blev grundigt efterforsket, udgør forhindring af retfærdighedens gang, blandt andre forbrydelser.

Dette dossier vil tage jer igennem Muellers karriere, baseret på det, der er umiddelbart og offentligt tilgængeligt. Det efterlader et spor af ureglementeret anklagervirksomhed, inklusive det, som tidligere senator Bob Graham kalder »aggressivt bedrag« af den amerikanske Kongres og offentlighed, med hensyn til begivenhederne den 11. september, 2001, og inkluderer en betydelig rolle i overvågningsstaten efter 11. september, som har udtaget og ødelagt det fjerde forfatningstillæg og resten af vor Forfatnings Lov om Frihedsrettigheder. De af jer, der arbejder inden for vor moderne Leviatan, kan utvivlsomt pege på andre ureglementerede aktiviteter, og vi opfordrer jer til at læsse på – vær så venlige at afsløre det. Intet mindre end dette er, hvad I skylder jeres ed over for USA's Forfatning.

Læs hele EIR's dossier:

Download (PDF, Unknown)

Vladimir Putin er ikke den eneste, der kan judo

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. sept., 2017 – Vores cirkulering og mobilisering omkring EIR-dossieret, skrevet af Barbara Boyd, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«, placerer modstanderne i en position, hvor, jo mere, de forsøger at

anklage denne præsident på falsk grundlag, og jo mere ekstrem, deres bagvaskelse og nedgørelse af ham er – desto mere gør de vores arbejde for os! Jo værre, de er, desto bedre for os – desto mere beviser de vores sag. Ingen, der har fulgt med i kendsgerningerne, kan være i tvivl om, at præsident Trump udsættes for »LaRouche-behandlingen«, som folk har fortalt os i månedsvis i vores organisering. Nu har Barbara Boyd samlet tre af de store, uforklarlige mysterier i nyere historisk tid: for det første, de falske anklager mod Lyndon LaRouche; dernæst, 11. september, 2001, og mørklægningen af begivenhederne; og nu, den forrykte heksejagt imod denne præsident. Og, ved at følge sporet efter den »juridiske morder« Bob Mueller i alle tre mysterier, viser hun, hvem, der virkeligt stod bag dem alle tre – og, hvad der er vigtigere, hvorfor de gør det.

Den trussel, imod hvilken oligarkiet har brugt Bob Mueller som deres udsending i alle disse år, er det Nye Paradigme, der legemliggøres i den kinesiske præsident Xi Jinpings politik for »Ét Bælte, én Vej«, og som Kina vedtog som landets officielle politik i 2013, for fire år siden. Men det går meget længere tilbage end som så. Lyndon og Helga LaRouche har kæmpet for præcis dette aspekt, siden Berlinmuren faldt i 1989.

Lyndon LaRouches Strategiske
Forsvarsinitiativ

Men faktisk endnu længere tilbage – til Lyndon LaRouches forslag i 1970'erne. Med start dengang vandt LaRouche den fremtidige præsident Reagan for sit forslag om et **Strategisk Forsvarsinitiativ**, der, i betragtning af den anderledes historiske periode, havde præcis samme formål som de senere LaRouche-forslag for den »Produktive Trekant« (Paris-Berlin-Wien) og den »Eurasiske Landbro«, der var de umiddelbare

forløbere for »Ét Bælte, én Vej«.

Mordforsøget på præsident Reagan og den vilde bagvaskelseskampagne og de falske anklager mod Lyndon LaRouche – »Donald Trump-behandlingen«, som LaRouche blev udsat for – havde dengang til formål at ødelægge den verdenspolitik, der i dag anføres af Kina og Rusland. Muellers arbejdsgiveres politik har lidt nederlag på verdensplan; vores er lykkedes.

Men, ved det amerikanske folk dette? De har ingen anelse om det! En fuldstændig anden verden er blevet indviet, et Nyt Paradigme, der er lige så forskelligt fra det 20. århundrede, som den italienske renæssance var det fra den europæiske middelalder, som Helga Zepp-LaRouche igen i dag udtrykte det i et interview med »Rogue Money Radio«.

Denne hemmelighed er blevet holdt mere omhyggeligt skjult end alle løgnene i »Russia-gate«. Men, følg blot de spor, Barbara Boyd fremlægger, og det er uundgåeligt. Dette Nye Paradigme er allerede kommet – og vi må tilslutte os. Og, med USA, der konfronterer en række naturkatastrofer, der kræver LaRouches politik for at overvinde dem og vende vores økonomi rundt, samtidig med, at præsident Trump forbereder sig til et statsbesøg i Kina i november måned – så er øjeblikket, vi må gribe for at gøre det, nu.

Foto: Vladimir Putin deltog i en træningstime med judo-udøvere under et møde med det nationale russiske judo-team. 8. januar, 2016. (en.kremlin.ru)

Præsident Trump siger, Public

Private Partnership (PPP) ikke fungerer for infrastrukturudvikling; Tiden er inde for LaRouches politik!

27. sept., 2017 – Ifølge *Washington Post* og flere andre medier, indikerede præsident Trump, da han i går mødtes med en tværpolitisk gruppe af kongresmedlemmer fra Husets Måder og Midler-komiteen, at public-private partnerships, kendt som P3'er, ikke fungerer som middel til finansiering af infrastrukturudvikling. En unavngiven embedsmand fra Det Hvide Hus sagde til *WP*, at, selv om administrationen har forsket i disse fremgangsmåder, »så udgør de ganske bestemt ikke nogen 'magisk kugle', der kan løse alle nationens infrastrukturproblemer, og vi vil fortsætte med at overveje alle brugbare muligheder«.

Hvad præsidenten nu beslutter mht., hvordan man skal finansiere det \$1 billion store infrastrukturprogram, han annoncerede i sin administrations begyndelse, vides endnu ikke. Men det fremlægger på bordet (hvor det altid har ligget) overvejelse af den kreditpolitik i Hamiltons tradition, som Lyndon LaRouche har foreslået, som det eneste, brugbare middel til at finansiere landets økonomiske genopbygning.

Kongresmedlem Brian Higgins (D-NY), der deltog i mødet, sagde, han mente, præsidentens bemærkninger signallerede en åbenhed over for at arbejde sammen med Demokrater om planen, og endda en forhøjelse af den føderale forpligtelse. Under mødet, rapporterer Higgins, indikerede Trump, at han ville søge at betale for infrastrukturprojekter gennem direkte føderale bevillinger, ved enten at betale for projekter med nye

skatteindtægter eller også ved at stifte ny gæld. I et telefonisk interview til *Bloomberg News* fremkom Higgins med det synspunkt, at, efter otte måneder, hvor Senatets og Husets lederskab ikke har samarbejdet med præsidenten om en gennemgribende revision af sundhedsforsikringen, så »føler han sig nu fri til at finde partnerskaber andre end dem, der ikke har fungeret i de seneste otte måneder«.

Under gårsdagens møde understregede præsident Trump, iflg. de tilstedeværende, et grelt eksempel på P3's fiasko i vicepræsident Mike Pences hjemstat Indiana, for at demonstrere, at denne fremgangsmåde ikke vil fungere på det føderale niveau. Efter at et privat, spansk firma ikke fuldførte en strækning af interstats-hovedvej 69 i Indiana, udsteder delstaten nu offentlig gæld for at fuldføre de 40 % af projektet, som det spanske firma efterlod ugjort.

Foto: Skaderne på Puerto Ricos infrastruktur er enorme, og øen er flere steder mørklagt og isoleret.

EIR-magasinet **udgiver**
dossier:

**Bob Mueller – 'Umoralisk
juridisk morder';**

**Bryd forræderflokken; Ban
vejen for**

den Nye Silkevejsæra

Læs EIR's eksklusive dossierer her

Leder fra LaRouche PAC, USA, 27. sept., 2017 – I dag udgav EIR sit ugemagasin (dateret 29. sept.) med dossieret »Robert Mueller er en umoralsk juridisk morder: Han vil udføre sit job, hvis I giver ham lov«. Dossieret, der er på 26 sider, fremlægger Robert Swan Mueller III's identitet og rolle mht. mangeårige, beskidte operationer imod nationen, imod den patriotiske statsmand Lyndon LaRouche, imod ofrene for 11. september og deres familier, og imod andre. Denne rapport – der cirkuleres via LaRouchePAC's netværk, er ammunition for at bryde det neo-britiske imperium én gang for alle, for at bane vejen for, at det transatlantiske område kan tilslutte sig den Nye Silkevejsæra for udvikling.

Det faktum, at sådanne stinkende operatører som Mueller så længe har kunnet fortsætte med deres beskidte arbejde, skyldes ikke manglende »information« som sådan i offentligheden – selv om befolkningen berøves viden. Det reflekterer i stedet mindcontrol-operationer for at aflede og demoralisere folk ind i konstruerede klagepunkter, såsom at fordømme Christopher Columbus som en 'undertrykker'.

Denne kulturelle degradering udføres med overlæg af fornægterne af renæssancen med det formål at kunne udføre faktisk fysiske forbrydelser mod menneskeheden. De fremmer en politistatsdynamik for at afskrække alle fra at vove at gøre indsigelse, eller blot stille spørgsmålstejn ved det, der foregår. Men vi kan knække ryggen på disse forræderiske operationer.

En impuls, der er til fordel for dette udbrud, kommer fra det menneskelige ønske om at redde liv og bygge en fremtid, og som

man ser hos ofrene og redningsfolkene midt i oversvømmelserne og murbrokkerne efter de udbredte katastrofer, der har ramt de amerikanske lande. Som Mexicos præsident Enrique Peña Nieto sagde i en tale til nationen i går aftes, »Jeg ved, mange af jer føler frygt og angstelse, men lad mig sige til jer, at vi vil give særlig opmærksomhed til opgaven, at beskytte befolkningen ... Min første prioritet er at beskytte jeres og jeres familiers liv ... Vi vil fortsat vise, at vi er mennesker, der ikke opgiver over for modgang og er rede til at gå fremad.«

Puerto Rico og De caribiske Øer befinder sig stadig i en nødredningsfase; dernæst følger fasen for opbygning af en økonomi, som vil kræve logistik på militærniveau. Florida, Texas og de andre stater, plus Mexico, står over for en enorm genopbygning, og ny opbygning.

Denne virkelighed rejser spørgsmålet om *kredit* – hvor skal midlerne komme fra? Svaret blev givet, før katastrofen, af Lyndon LaRouche i hans »Fire Love« fra 2014, om bankpraksis, kredit og videnskabelig og økonomisk opbygning. Katastrofernes virkelighed beviser nu LaRouches pointe; vi er menneskelige. Vi kan skabe kredit. Vi kan bygge og skabe fremskridt.

Et glimt af denne erkendelse kom i går på et møde i Det Hvide Hus om infrastruktur og 'skattereform'. Ifølge deltagere i denne tværpolitiske samling, sagde præsident Trump, at statslig finansiering, og ikke PPP-finansiering (Public Private Partnership), er vejen ad hvilken for at genoplive byggeri af infrastruktur. Statslig finansiering – plus finansiering fra delstaterne og lokalsamfundet – kan betyde, at man må forlade sig på skatteindtægter og mere gældsætning, men statslige partnerskaber med private interesser »er bestemt ikke en 'magisk kugle', der løser alle nationens infrastrukturproblemer«, iflg. en embedsmand fra Det Hvide Hus, der deltog i mødet. »Vi vil«, sagde han, »fortsat tage alle brugbare muligheder i betragtning.« Trump talte i særdeleshed for en »langvarig« støtte til Puerto Rico. Hvordan

man skal gennemføre dette perspektiv – både kortvarigt og langvarigt – forklares i **LaRouches Nødhandleplan**, som blev udstedt den 31. august, midt i orkanen Harvey.

Ud over de umiddelbare nødhjælpsoperationer i Puerto Rico må vi også »se længere end til horisonten«, som general Joseph Dunford, formand for generalstabscheferne, udtrykte det, da han talte om militærets igangværende rolle i Caribien. Dette var Dunfords svar på specifikke spørgsmål om militærets nødhjælpslogistik under en høring i Senatet i går.

Men tiden er for længst overskredet til at se endnu højere og bredere: den Nye Silkevej i de amerikanske kontinenter er lige netop 'over horisonten'!

Foto: Præsident George W. Bush taler for medierne under et besøg i FBI's Hovedkvarter med direktør Robert Mueller, venstre, og USA's justitsminister John Ashcroft. 25. sept., 2001. (Photo US National Archives)

 Læs det eksklusive dossier her:

<https://larouchepac.com/20170927/robert-mueller-amoral-legal-assassin-he-will-do-his-job-if-you-let-him>

**Robert Muellers tre
hovedforbrydelser:
Kørte 'Få ram på LaRouche' -
specialstyrkerne;**

Mørklægning af de saudiske 11. sept.-terrorister; Kører nu 'Få ram på Trump'- specialstyrkerne

Leder fra LaRouche PAC, USA, 26. sept., 2017 – Executive Intelligence Review News Service vil torsdag, i denne uges udgave af *EIR*, udgive et dossier med titlen, »Robert Mueller er en umoralsk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«. Dossieret demonstrerer, at det igangværende kupforsøg mod præsident Donald Trump køres af de samme personer, der satte Lyndon LaRouche i fængsel i 1980'erne, og som forhindrede afsløringen af saudierne og deres britiske controllers' rolle i terrorangrebet mod USA den 11. sept., 2001. Hensigten med alle disse tre kriminelle og forræderiske handlinger var at forhindre, at USA brød væk fra Det britiske Imperium, at USA vendte tilbage til det Amerikanske System for politisk økonomi og at USA gik sammen med Rusland og Kina – vore allierede i bekæmpelsen af fascisme under Anden Verdenskrig – for at besejre nutidens internationale terrorapparat, og med det formål at arbejde sammen om at opbygge verden gennem den Nye Silkevejsproces, som nu er ved at blive gennemført under Kinas lederskab.

EIR og dets stifter, Lyndon LaRouche, opfordrer alle verdens borgere til at cirkulere dette dossier bredt, som det nødvendige middel til at forhindre et yderligere styrt ned i kaos og krig.

Den amerikanske befolkning har demonstreret deres afsky for det mislykkede forsøg på at påstå, at Rusland stjal valget fra de godtroende amerikanere, og det ligeledes mislykkede forsøg på at portrættere Trump som både en russisk marionet og tilhænger af hvidt overherredømme. Det eneste, der er tilbage,

er det britiske 'Stjernechamber' (*latin: Camera Stellata*), der køres af Robert Swan Mueller III, baseret på hans svigagtige udnævnelse til særlig anklager, og det svigagtige dokument, udfærdiget af den britiske MI6-agent Christopher Steele, om Trumps angivelige underdanighed over for russisk afpresning.

FBI forhindrer nu åbenlyst retfærdighedens gang ved at nægte at overgive til USA's Kongres de dokumenter, der har relation til deres samarbejde med agent Steele fra britisk efterretning.

I valget i Tyskland i søndags kollapsede de to partier, der har ledet Tyskland siden Anden Verdenskrig, og således efterladt Tyskland – den hidtil eneste stabile nation i Europa – i en tilstand af kaos, hvor landet ikke kan regeres. Helga Zepp-LaRouche, hvis kandidatur til kanslerposten blev udelukket af den europæiske presse (selv, da hun på fremtrædende vis blev interviewet i den kinesiske presse!), bemærkede, at dette var endnu en demonstration af, at nedskæringspolitikken og de økonomiske vanskeligheder, påtvunget dem af det bankerotte, angloamerikanske finanssystem, havde vendt borgerne i Europa og USA imod alle former for det mislykkede lederskab efter krigen. Dette bevistes af Brexit, af valget af Trump, af oprør mod EU i det sydlige Europa og nu, af sammenbruddet i Tyskland.

Alternativet står klart for os alle, som det fremlægges gennem LaRouches Nødplan for at genindføre det Amerikanske System i Vesten, og gennem USA's fulde engagement i den Nye Silkevejsproces for global win-win-udvikling. Det er netop, fordi præsident Trump har indikeret en hensigt om at gøre begge dele, at briterne og deres hit-men på Wall Street og oversidderne i Obamas efterretningssamfund febrilsk forsøger at afsætte ham.

Schiller Instituttet, stiftet og præsideret af Helga Zepp-LaRouche, vil optrappe sin kampagne i USA i de kommende dage. En ugentlig tale af fr. LaRouche på engelsk vil udgøre

spydspidsen for et fremstød, der skal rekruttere og uddanne den vrede, amerikanske befolkning, så den ikke alene gør modstand, men også trækker på de kreative tænkere, der gav os moderne civilisation – dvs., Platon, Konfucius, Nikolaus von Kues, Leibniz, Kepler, Bach, Beethoven, Schiller, Vernadskij, Benjamin Franklin, Alexander Hamilton – for at gennemføre det nødvendige program for menneskehedens fremtid, og baseret på menneskets værdighed. LaRouche Political Action Committee (LaRouche PAC) vil ligeledes lancere en række undervisningsklasser, åbne for hele verden, om Lyndon LaRouches økonomiske og videnskabelige metode, som den nødvendige ammunition for de forestående kampe. Helga Zepp-LaRouches råd: »Kæmp som kriger-engle!«

Foto: FBI-direktør Robert Mueller modtager applaus under præsident Barack Obamas bemærkninger i Det Hvide Hus' Rosenhave, 21. juni, 2013. Her annoncerede præsidenten James Comey sin nominerede til at efterfølge Mueller. (Official White House Photo)

Tyskland har kurs mod en politisk krise efter valget

25. sept., 2017 – Tyskland har kurs mod en politisk krise efter valget, med resultaterne af de nationale valg den 24. sept., der går op for den politiske klasse. *Bild Zeitung* kaldte resultaterne for »en mareridts-sejr for Merkel«. Det er det sandelig.

Valgresultatet var en katastrofe for CDU/CSU og Socialdemokratiet (SPD), der begge fik det værste resultat siden 1949. Førstnævnte fik 33 %, en nedgang på 8 %, og

sidstnævnte fik 20,5 %, en nedgang på 5 % i forhold til 2013 og det værste resultat i SPD's historie helet tilbage til kansler Otto von Bismarcks tid. Stemmeprocenten var 77 %, en stigning på 5,5 % i forhold til 2013.

Højrefløjspartiet Alternativ for Tyskland (AfD) fik 12,5 % og er nu det tredjestørste parti. Det Frie Demokratiske Parti (FDP) kom tilbage til Forbundsdagen med 10,7 %, die Linke med 9,2 % og de Grønne med 8,9 %. Ifølge tyske valgeregler bliver der 709 medlemmer af Bundestag (Forbundsrepublikkens parlaments underhus), en forøgelse på 78 i forhold til den foregående Bundestag. Fordelingen er som følger:

CDU/CSU 246 (nedgang fra 311)

SPD 153 (nedgang fra 193)

AfD 94 (op fra 0)

FDP 80 (op fra 0)

Linke 69 (op fra 64)

Grønne 67 (op fra 63)

I betragtning af regnestykket for koalitionsdannelse, med mindre FDP og de Grønne simpelt hen går i seng med den Kristelig-demokratiske Union/Kristelige Sociale Union uden at stille spørgsmål, så har Tyskland kurs mod en politisk krise efter valget. FDP forventes at kræve ændringer i Merkels energipolitik og budgetpolitik for eurozonen. FDP-leder Christian Lindner har krævet forbedrede relationer med Rusland.

Der Spiegel's Dirk Kurbjuweit skrev, at Angela Merkel fortjente dette nederlag og anklagede hende for at køre en uinspireret kampagne og i vid udstrækning ignorere udfordringerne, som kommer fra højre. Eftersom SPD har meddelt, at det vil gå i opposition og ikke forny den store koalition med Merkel, har Angela Merkel kun to muligheder, hvis man følger tallene. Hun

danner enten en koalition med AfD, hvilket er meget usandsynligt, eller også danner hun en såkaldt Jamaica-koalition (fordi de kombinerede farver er gylden, grøn og sort som Jamaicas flag) med FDP og de Grønne. En sådan regering ville blive en firepartikoalition – CDU, CSU, FDP og de Grønne, noget, der aldrig er sket og kunne blive kortlivet. Nogle personer udelukker ikke muligheden for valg i utide.

Det siges derfor, at FDP måske ikke ønsker at være i regering, og selv CSU (CDU-partneren, der har hjemsted i Bayern) er nervøs, fordi det tabte hele 10 % i forhold til 2013-valget og nu står over for valg i delstaten Bayern næste år.

I sin Pyrrhus-sejrstale måtte Merkel indrømme, at resultatet ikke var så godt, som man havde ventet, og lederen af hendes koalitionspartner, CSU-leder Horst Seehofer, kaldte resultatet en bitter skuffelse. Den ulykkelige SPD-leder, Martin Schulz, slog sig på brystet og sagde, SPD ville tage konsekvensen og, med intet andet at tilbyde, lovede, at hans parti ville tjene som et bolværk for demokrati i dette land for at stoppe AfD i at anføre oppositionen.

AFD's Alexander Gauland sagde til euforiske partimedlemmer i partiets Berlin-hovedkvarter: »Dette er en stor dag for vort partis politiske historie. Vi tager plads i Bundestag for første gang, og vi vil forandre dette land.« Han sagde, AfD ville »hjem søge« Merkel for hendes flygtningepolitik ved at forsøge at arrangere en parlamentskomite for at undersøge dens lovlighed. Alt imens AfD's stemmer gennemsnitligt lå på 11 % i Tysklands vestlige delstater, så fik de mere end 21 % i de østlige stater og tog anti-Merkel-stemmerne. De vandt flere end en million stemmer fra de traditionelle CDU/CSU-vælgere.

Alexander Rahr, direktør for Tysk-Russisk Forum, sagde til Sputnik, at han ikke ville udelukke nye parlamentariske valg i utide og sagde, at en koalition bestående af CDU/CSU, FDP og de Grønne ikke ville være stabil, og at »det er vanskeligt at forstille sig, hvordan den vil klare sig på det føderale

niveau. Jeg mener, det simpelt hen er umuligt, men der er ingen anden mulighed for at danne en duelig regering i Tyskland.«

Der Spiegel gik så vidt som til at sige, at Merkels egen politiske fremtid står på spil: »I betragtning af det svage resultat, vil dette spørgsmål komme frem hurtigere, end tidligere antaget ... Den aften, hvor Angela Merkel sikrede sin fjerde embedsperiode i kanslerkontoret, kunne også markere begyndelsen på en debat over, hvem, der en dag vil arve embedet efter hende.«

Foto: Angela Merkel taler til tilhængere i CDU's hovedkvarter efter at valgresultatet er klart.

Tidligere franske premierminister de Villepin annoncerer Marco Polo Selskab for promovering af Bælte & Vej

22. sept., 2017 – I en vigtig kronik i den engelsksprogede *People's Daily's* onlineudgave den 21. sept. annoncerer den tidligere franske premierminister Dominique de Villepin stiftelsen af det Internationale Marco Polo Selskab, hvis initiatorer er tidligere premierministre og udenrigsministre, der har forpligtet sig til at mobilisere den offentlige mening til støtte for Bælte & Vej.

»Den nuværende diplomatiske situation i verden og

uforudsigeligheden hos nogle af stormagterne, kræver en ny, multilateral dynamik», skriver Villepin. Alt imens han udtrykker bekymring over Trump-administrationens holdning til frihandel og miljøbeskyttelse, siger han, »Det er blevet afgørende at skabe nye poler for stabilitet og fremgang, der er indbyrdes forbundet i en omfattende plan for samarbejde«.

»I denne sammenhæng tilbyder Kina en ny mulighed for at opnå denne fælles ambition gennem Bælte & Vej Initiativet. Dette lovende projekt tilstræber ikke alene at støtte infrastrukturudvikling fra Asien til Europa og Afrika, men tilsigter også en genoplivning af ånden af multilaterale partnerskaber for at tjene den kulturelle dialog og stabilitet som afgørende fælles goder« skriver han. Han gennemgår dernæst en kort beskrivelse af projektets historie, siden præsident Xi Jinpings annoncering i 2013. Han beskriver, hvordan det vil være med til at genoplive de eurasiske landes industri, øge konnektiviteten, forny en kultur for multilateralt samarbejde og sikre de nødvendige betingelser for økonomisk genrejsning og udvikling.

I løbet af de seneste par år har frugtbare udvekslinger med globale beslutningstagere forstærket det indtryk hos mig, at Bælte & Vej bør bredt og yderligere promoveres. Vi har brug for en platform til diskussion af ideer; skabe synergi og rejse international bevidsthed om initiativet. Vi har brug for at have fælles principper for en fælles skæbne og for sikring af respekt for mennesker, respekt for suverænitet og respekt for historien. Vi har brug for eksemplets dynamik, baseret på showcase-projekter, der involverer det størst mulige antal aktører; såsom stater, selskaber, borgersamfund, tænketanke og universiteter.

Det er grunden til, at vi, sammen med en gruppe af kvalificerede personer fra Europa og Asien, har skabt det Internationale Marco Polo Selskab, som en hyldest til de mest berømte brobyggere fra middelalderen. Det Internationale Marco Polo Selskab er en kreds, der er sammensat af tidligere

premierministre og udenrigsministre, der er ivrige efter at mobilisere den offentlige mening i deres hjemlande og gøre fremstød for innovative forslag. For, vi har en fælles overbevisning: enhver indsats for at gøre Bælte & Vej Initiativet til en succesfuld virkelighed og bidrage til det, præsident Xi beskrev som 'århundredets projekt', bør hilses velkommen.

<http://en.people.cn/n3/2017/0921/c90000-9272161.html>

Foto: Tidligere franske premierminister Dominique de Villepin.

Puerto Rico skriger på LaRouches program – Det er eneste mulighed

24. sept., 2017 – Når USA's Kongres åbner i morgen, vil embedsmænd og kongresmedlemmer fra Puerto Rico og deres amerikanske kongresallierede være til stede for ikke alene at kræve øgede bevillinger af nødfinansiering for at adressere skaderne på skønsmæssigt \$30 mia. i Puerto Rico, frembragt af to orkaner, men også en ændring i politikken for at give Puerto Rico grundlaget for økonomisk vækst.

Kongressens ekstreme PROMESA-lov, der blev vedtaget sidste år, angiveligt for at stabilisere øens budget- og gældskrise, *omfattende ingen bevillinger til økonomisk vækst*, men oprettede i stedet en finanskontrolstyrelse, der skulle indføre drakonisk nedskæringspolitik på øen – med nedskæringer af pensioner, lønninger, offentlige sundhedsydelser og vitale tjenesteydelser. Som *Business Insider* påpegede i dag, så er

hele konkursbehandlingen, og gennem implikation kontrolstyrelsen, sat »på vågeblus«. Der bliver ingen betalinger på statsgælden. Der bliver ingen opkrævning af skatter og afgifter i flere måneder.

Diskussionen rejser spørgsmålet om det, Lyndon LaRouche har foreslået for at tackle disse nødsituationer – nye, føderale kreditinstitutioner, national bankpraksis, Glass-Steagall og de Fire Love. I 1965 havde Puerto Rico et fungerende kernekraftværk, der lukkede i 1968. Hvorfor ikke bygge et andet? Der er et presserende behov for byggeri af havne, skoler, hospitaler, hovedveje og jernbaner. Puerto Rico kan spille en rolle i at opkoble til den Nye Silkevej. PROMESA bør skylles ud i toilettet.

Washington Post rapporterer i dag, at store mængder føderal nødhjælp strømmer ind til øen, men hovedvægten ligger stadig på at vurdere skaderne og at redde folk, og der er dele af øen, der fortsat er isoleret. Genetablering af elforsyningen er stadig »langt borte«, iflg. Mike Highland fra American Public Power Association, der samarbejder med Energiministeriet og New York Power Authority for at skønne, hvor store skaderne på Puerto Ricos elektricitetsnet er.

Åbningen af San Juans havn gjorde det muligt for 11 skibe at bringe 1,6 mio. gallon vand (1 gallon = 3,79 l), 23.000 feltsenge og dusinvis af generatorer og mad; og dusinvis flere skibslaster forventes i de nærmeste dage. Men det er et kapløb med tiden for at undgå en voksende humanitær krise. Dr. Natalie Nierenberg, specialist i smitsomme sygdomme ved Tufts Medical Center i Boston, sagde til Boston Herald, at smitsomme sygdomme er en enorm trussel, når mennesker lever tæt sammen og bruger generatorer, og som ikke er vaccineret. Hun advarede om, at smitsomme sygdomme og luftvejsinfektioner kunne »blive tårnhøje« i Puerto Rico, sammen med også vandbårne og moskitobårne sygdomme. Massachusetts General Hospital sender en gruppe frivilligt personale til Puerto Rico for at holde tabstallet nede.

Foto: En mand kører på cykel på en ødelagt vej i Toa Alta, vest for San Juan, Puerto Rico, 24. sept., 2017.

FN's Menneskerettighedsråd forventes at stemme om en resolution for en international undersøgelse af krænkelser af menneskerettigheder i Yemen

den 28. sept., iflg. Raed Jarrar fra Amnesty International America, som talte den 22. sept. på DemocracyNow!

Rådet med sine 47 nationer vil afslutte sit tre uger lange møde i Genève dagen efter. Resolutionen blev skrevet af Holland og støttet af Canada og har fået støtte fra Kina. LaRouche-bevægelsens **erklæring af 16. sept.** om støtte til en international undersøgelse kræver også omgående handling, inklusive, at Saudi-Arabiens angreb på Yemen stopper; og for nødhjælp og genopbygning til at gå i gang.

<http://www.ohchr.org/EN/Countries/MENARRegion/Pages/YEIndex.aspx>

Foto: FN's Menneskerettighedsråd, foto fra februar 2017.

Helga Zepp-LaRouche: Katastrofe i Tyskland – Ikke længere »Europas Sidste bastion for stabilitet«

25. sept. 2017 – Søndagens nationale valg i Tyskland har, som forventet, efterladt nationen i en tilstand af kaos. Begge de traditionelle, førende partier blev knust, mens det tredjestørste parti nu er det nyligt skabte Alternativ for Tyskland (AfD), et højrefløjsparti, der ikke har noget program, og som kom frem gennem at skabe anti-flygtningefrygt. Kansler Merkels CDU-CSU-koalition fik kun 33 % af stemmerne – partiets dårligste resultat siden 1949 – mens SPD, der har været i koalition med Merkel siden 2013-valget, fik kun 20,5 % – deres dårligste resultat siden Bismarck!

Merkel må forsøge at danne en koalitionsregering. SPD havde tidligere fremført, at det ikke vil fortsætte i den nuværende koalition og vil sandsynligvis fastholde denne holdning. De partnere, Merkel sandsynligvis vil gå til, er det Frie Demokratiske Parti (FDP) og de Grønne – to partier med meget forskellige politikker i forhold til Merkel og til hinanden. Selv Merkel indrømmer, at hun sandsynligvis ikke vil danne en regering før ved årets slutning. En nyt, hurtigt valg er en mulighed, men vil sandsynligvis ikke give et andet resultat.

Alt imens AfD ikke er et fascistisk parti, så omfatter det elementer fra den ekstreme højrefløj og racister. Partiet får nu 94 pladser i Forbundsdagen, der har 709 pladser.

Helga Zepp-LaRouche, der opstillede som kanslerkandidat for partiet BüSo, beskrev resultatet som katastrofalt, i

betragtning af, at Tyskland var den sidste, relativt stabile regering i Europa. Hun udstedte følgende erklæring i dag, hvor hun identificerer årsagerne til krisen og de nødvendige løsninger, som BüSo vil forfølge med fornyet ihærdighed:

Efter valget i Tyskland:

Helga Zepp-LaRouche: Tyske vælgere afviser den neoliberale politik

Helga Zepp-LaRouche, kanslerkandidat for Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo), udgav en kort erklæring den 25. sept. om resultaterne af Forbundsdaysvalget den foregående dag. Her følger en oversættelse:

Det politiske jordskred, der gjorde partiet Alternativ for Tyskland (AfD) til det tredjestørste parti i Tyskland, vinder af delstaten Sachsen og den næststørste styrke i de andre stater i den østlige del af landet, er endnu et udtryk for afvisningen af den neoliberale politik, der førte til Brexit og Hillary Clintons nederlag. Kansler Angela Merkels kommentar om, at CDU/CSU stadig er den stærkeste gruppe i Forbundsdagen, som ingen kunne regere imod, selv om henved en million vælgere havde vendt det ryggen, viser, at fr. Merkel er lige så uvillig som Hillary Clinton til at indrømme grundene til sit dårlige resultat.

Partierne i den Store Koalition [CDU-SPD] blev straffet for deres neoliberale politik, for Hartz 4 [arbejdsmarkedsreform], for politikken om et budget, der balancerer, og som har drevet en voksende procentdel af befolkningen ud i usikkerhed på trods af rigelige skatteindtægter. Det, der er sket, er præcis det, jeg allerede havde advaret om i Brexit, i Trumps valgsejr og i folkeafstemningen om ændring af den italienske forfatning: denne bølge vil fortsætte, indtil den neoliberale politiks uretfærdigheder er blevet fjernet.

Valgkampens absurditet blev klar i den såkaldte »elefantrunde« [et talkshow med »sværvægter«-kandidaterne]. Efter medierne og de etablerede partiers kandidater havde præsenteret en valgkampagne, der var tom for nogen af de store spørgsmål, forvandlede dette talkshow efter valget til et slagsmål, hvor deltagerne endelig gav deres frustrationer frit løb. Anne Will gjorde det til et princip at udfordre Alexander Gauland [fra AfD] til at indrømme, at AfD kun er imod ting, men ikke har nogen løsninger. Det er selvfølgelig sandt, men der findes heller ingen løsninger i de to store partier eller i de tre andre partier, der nu er kommet i Forbundsdagen.

Elefanten i porcelænsbutikken i denne »elefantrunde« er det nye, overhængende finanssammenbrud, der truer med langt at overgå krakket i 2007/2008. BüSo har til hensigt at øge sine bestræbelser på at implementere, på globalt plan, et Glass/Steagall-bankopdelingssystem som den eneste måde, hvorpå et ukontrolleret kaos kan forhindres, sammen med venligtsindede kræfter i forskellige europæiske nationer og USA.

BüSo vil også optrappe sin kampagne for at få Tyskland og de andre europæiske lande til at tage imod Kinas tilbud om at samarbejde om byggeriet af den Nye Silkevej. Det er den eneste måde, hvorpå man kan udvikle Øst- og Centraleuropas og Balkanlandenes økonomier og industrialisere Mellemøsten og Afrika. At bygge den Nye Silkevej tilbyder den eneste farbare vej til at overvinde årsagerne til bølgen af flygtninge på en human måde. Dette kæmpede BüSo for under valgkampen, og vil fremover kæmpe endnu mere. Og vores politik bliver den fremherskende, på trods af censuren, fordi den er i Tysklands, og hele menneskehedens, interesse.

(originale erklæring på tysk <http://www.bueso.de/node/9315>).

Foto: Presseerklæringer og besvarelse af mediernes spørgsmål efter møde med kansler Angela Merkel, 2. maj, 2017, Sotji, Rusland.

Helga Zepp-LaRouche til Xinhua: 'Bælte & Vej Initiativ' er en opskrift for fred

Leder fra LaRouche PAC, 24. sept. 2017: Kinas officielle nyhedstjeneste Xinhuas tysksprogede tjeneste udgav det følgende interview med Helga Zepp-LaRouche den 17. september.

Berlin, 17. sept. – Kinas »Bælte & Vej Initiativ« kan fremme verdensfred og mindske geopolitisk rivalisering langs sin rute, sagde Helga Zepp-LaRouche, stifteren af den tyske tænketank, Schiller Institutet, søndag.

»Mange af nutidens verdenskriser har deres rod i manglen på økonomisk udvikling. Økonomisk udvikling er i dag et synonym for fred, og det kinesiske 'Bælte & Vej Initiativ' tilbyder dem udvikling«, sagde fr. LaRouche under et interview med Xinhua.

Hun bemærkede, at den kinesiske regerings initiativ overordnet set gør menneskehedens interesse som helhed til en prioritet, der kommer før nationale og regionale interesser. Hun sagde, at, hvis ledende globale kræfter som Rusland og Tyskland aktivt kan gå med i disse bestræbelser, vil det løse mange af de eksisterende problemer.

»Det er en opskrift for fred, udvikling og overvindelse af fattigdom«, sagde hun.

Ifølge statistikkerne beløber Kinas direkte investeringer i lande langs »Bælte & Vej Initiativet« til mere end \$60 mia.

hen over de seneste fire år, mens kinesiske foretagender har etableret 56 zoner for økonomisk samarbejde og handelssamarbejde i flere end 20 lande, som har genereret næsten \$1,1 mia. i skatteindtægter og skabt 180.000 arbejdspladser.

Schiller Instituttet, en international »bank« for politiske og økonomiske ideer, der har hovedkvarter i Tyskland, har udgivet en rapport, der beskriver den Nye Silkevej som en landbro og forudser, at der ikke er nogen grænser for dette kinesiske initiativ og at det kunne opkoble alle fem kontinenter til hinanden og gøre det muligt for dem at samarbejde inden for et »win-win«-perspektiv, sagde fr. LaRouche.

I en diskussion om det forestående parlamentsvalg i Tyskland den 24. september sagde fr. LaRouche, at de konkurrerende partier, som Tysklands Kristelig-Demokratiske Union (CDU) under ledelse af kansler Angela Merkel, og Socialdemokraterne (SPD) under ledelse af tidligere medlem af Europaparlamentet Martin Schulz, ikke havde gjort deres standpunkt klart om udsigten til samarbejde med Kina. Fr. LaRouche, der leder et mindre parti ved navn Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; BüSo), opfordrede det nye, tyske politiske establishment til yderligere at engagere sig i »Bælte & Vej Initiativet«.

Selv om valgresultatet »er temmelig givet, og Merkel sandsynligvis vil blive genvalgt som kansler«, foreslog fr. LaRouche, at en ny regering fokuserer mere på, hvad Kina har tilbudt, og vil tilbyde.

»De østeuropæiske lande, Balkan-landene, Italien, Spanien, Schweiz og Østrig handler allerede med mere entusiasme end den nuværende tyske regering ... folk vil indse, at samarbejde med Kina er i deres fundamentale interesse, især inden for industrien«, sagde hun.

Foto: Helga Zepp-LaRouche under den tyske valgkampagne.

Tysklands general Kujat fremfører, at samarbejde er alternativet til NATO's 'overdrevne forbehold' mod Zapad 2017-øvelserne

Wiesbaden, 24. sept., 2017 – Tidligere formand for NATO's Militærkomite, general Harald Kujat (Bundeswehr, pensioneret, 2002-05) punkterer hypen, inklusive NATO's, om den fælles russisk-belarussiske Zapad 2017 militærøvelse, der fandt sted fra 14. – 24. sept. I et radiointerview til NDR den 23. sept., kaldte general Kujat det tal, som NATO gav om »muligvis« 70 – 100.000 tropper, for »overdrevne forbehold« imod Zapad, hvilket antyder enten, at NATO selv ikke rigtig vidste det, »hvilket ville være meget bekymrende«, eller også, at tallene, inklusive planerne om invasion, blev »dramatiseret«, hvilket han anser for at være »uansvarligt«. Det er forkert: Vi har ikke brug for, at spændingerne øges, men derimod det modsatte, fremførte han. Han motiverede en, i modsætning til de senere år, kompetent anvendelse af NATO-Rusland Akten fra 1997, som omfattede et »strategisk partnerskab« og udtalte, at der er »en række konflikter i Europas periferi«, så vel som også Nordkorea, og som »kræver« et tæt samarbejde mellem Vesten og Rusland, »og især mellem USA og Rusland«, for at forhindre en ukontrolleret eskalering. Det er forkert at ekskludere præsident Vladimir Putin, som med G8, fra diskussionerne om at finde løsninger. General Kujat kaldte NATO Harmel-rapporten fra 1967 en »døråbner«, der muliggjorde OSCE, Brandts

Ostpolitik og på en vis måde, den tyske genforening.

Forespurgt om, hvem, der ville blokere for samarbejde, undgik general Kujat at nævne det indlysende, men motiverede samarbejde med Rusland for at løse Ukraine-krisen »i hjertet af Europa« ved at sætte Ukraine ind i den europæiske sikkerhedsarkitektur. Kun, hvis USA og Rusland kommer sammen, kan krisen løses, og Berlin kan bruge sine forbindelser til begge til at assistere heri. Han anbefaler en 4+2 fremgangsmåde, som med den tyske genforening, men som inkluderer både Kiev-regimet og oprørerne i det østlige Ukraine.

Foto: Pensionerede Luftwaffe-general Harald Kujat (f. 1942) var stabschef for det tyske Bundeswehr fra 2000-2002 og formand for NATO's militærkomite fra 2002-2005.

Lavrov angriber arven efter Obama:

'Han plantede en mine med forsinket udløsning under de russisk-amerikanske relationer'

23. sept., 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov lagde skylden på Obama-administrationen for de dårlige relationer mellem Rusland og USA. »De russisk-amerikanske relationer lider, ikke alene, fordi der er konflikter, men fordi den tidligere administration opførte sig ondskabsfuldt,

hævn-gerrigt og plantede en mine med forsinket udløsning under de russisk-amerikanske relationer«, sagde Lavrov på en pressekonference ved afslutningen af sine aktiviteter på FN's Generalforsamlings møder, iflg. TASS. »Det ville jeg ikke have forventet af en Nobels Fredspristager«, sagde han ironisk. Lavrov sagde, han var overbevist om, at »det er meget dårligt, at et enormt potentiale for vore bilaterale relationer er lagt i mølposen pga. russofobisk hysteri, og at globale spørgsmål lider, fordi Rusland og USA ikke kan koordinere«.

Lavrov sagde, han ikke kunne tro på USA's udenrigsminister Rex Tillerson, da denne hævdede at have beviser for Ruslands indblanding i de amerikanske præsidentvalg. »Da jeg spurgte Rex Tillerson, hvordan man kunne bekræfte hans ord om, at Ruslands indblanding i de amerikanske valg er veldokumenteret, sagde han, 'Jeg kan ikke vise dig noget, da det er klassificeret information'«, sagde den russiske udenrigsminister. »Ved du, jeg kan ikke tro på det.«

»Man har kørt en kampagne op over lovligheden af valget af præsident Trump og over det faktum, at Rusland skulle have sikret, at han blev præsident ved at blande sig i valgkampagnen, men de har ikke fremlagt ét eneste bevis«, sagde Lavrov. »Om indblandingen i valget er der, selv om der nu er gået et år, siden diverse kommissioner begyndte at arbejde, ingen, nogen steder, der har fremlagt én eneste kendsgerning for os.«

»Vi har den såkaldte dekonfliktion, men det er sandsynligvis ikke nok, når kampen mod terrorisme skrider frem, når vi ødelægger terrorist-arnesteder i Raqqa og Deir ez-Zor«, sagde han. »For at give terroristerne det faktiske endelige stød, så er ikke kun dekonfliktion nødvendig, men koordination. Men det amerikanske militær er blevet forbudt at koordinere.«

Evighedens samtidighed kommer for at fejre Lyndon LaRouches 95-års fødselsdag

English: See below

Kun få mennesker opnår at blive 95 år – så når de gør, er der grund til at fejre dem. Men endnu færre er de, der har brugt deres tildelte år, mange eller få, til at ændre historiens gang, sådan, som Lyn har gjort, og til at inspirere så mange til at handle for også selv at ændre historiens gang. Under festen lørdag, den 9. sept. i Tyskland, i en vindyrkers restaurant i Münster-Sarmsheim an der Nahe, blev der derfor bragt gaver i form af udtryk for menneskelig kreativitet til en mand, der har kæmpet så hårdt, og så længe, for at bringe princippet om menneskelig kreativitet ind i økonomi, ind i politik, ind i kunst og videnskab, til gamle og unge, og i hele verden. Fra poesi til drama; fra Lieder, operaarier og til korværker.

Nogle af Lys bedste venner fra evighedens samtidighed var særlige gæsteoptrædende for at gøre festivitassen større: Bach, Haydn, Beethoven, Schubert, Brahms og Verdi, og, åh ja, også Schiller. Fra Helga Zepp-LaRouche kom et originalt digt på tysk, og fra nogle af de tilstedeværende medlemmer af LaRouches politiske bevægelse kom der musikalske kompositioner og arrangementer. Kunstneriske værker på tysk, engelsk, italiensk og dansk; værker på kinesisk, koreansk og afrikanske sprog.

Takkeord blev givet til en mand, der har ændret alle vore liv

– der har givet os retning, formål og missioner på vegne af hele menneskeheden. Som rent politisk har kæmpet med sit intellekt, som boksere kæmper med næverne, og således anført vejen.

Deltagerne var rejst fra hele Tyskland, fra Frankrig, Italien, Sverige, Danmark, USA og Rusland. Gid vi alle kunne have været til stede.

Men mange af dem, der ikke kunne være til stede, havde skrevet bidrag til et *Festschrift*, som blev overbragt Lyn af hans hustru og nærmeste medarbejder, Helga. Efter glassene med sekt var blevet hævet til Lys ære, blev hun lokket til at recitere digtet, hun havde skrevet til sin kæreste mand, og som er det første bidrag i Festskriftet.

Det første musikalske indslag kom fra John Sigerson og Margaret Greenspan, der opførte *An die ferne Geliebte (Til den fjerne elskede)*, og som Lyn virkelig nød. Det skabte en god atmosfære for resten af aftenen. (De var rejst fra USA for at synge og spille for Lyn, foruden også at have givet to koncerter i forbindelse med den aktuelle BüSo-valgkampagne, som køres af den tyske gren af LaRouche-bevægelsen.)

Dernæst fortsatte programmet efter kaffe og kage. Elliot Greenspan, en leder i Lys Manhattan-projekt, præsenterede Lyn for flere minder fra dette projekt: et billede af aktivisterne, en original tegning af Leibniz med Verdenslandbroen som baggrund, en kalender med billeder af Manhattan-projektets aktiviteter, og et digt, skrevet af et af medlemmerne dér; og han spurgte Lyn, om, da han initierede projektet, havde forudset, at New York City ville producere den næste præsident, Trump. Lyn svarede, at vi ikke ved, hvor langt, Trump vil drive det. Vi har brug for ham nu, men, hvis han mislykkes, er det hans fejl, og det vil være beklageligt, men jeg tror, han kan vinde. Elliot responderede, at vi ikke blot har tænkt os at sidde og vente på at se, hvad der sker. Du sagde, Lyn, at du var for gammel til at opstille til

præsident; men ikke for gammel til at forme præsidentskabet. Du gav os Hamilton-princippet og kor-princippet. Gav os, og eksemplificerede, princippet om det menneskelige intellekt, princippet om flanken og Schillers idé om patriotten og verdensborgeren. På vegne af især de amerikanske aktivister, er vi for altid taknemlige og forpligtet over for denne mission. Man kunne måske sige, at Trump er blevet vores Manhattan-projekt, eller, hvis man virkelig ønsker at gøre Amerika stort igen, »Vind med Lyn«. (Her indskød Lyn, mens han selv blev æret, en tanke om at ære de ofre og redningsfolk, der døde i Manhattan den 11. september, 2001.)

Dernæst fulgte Feride Gillesberg, som, akkompagneret af Werner Hartmann, sang en kinesisk folkesang. Hun opførte dernæst sammen med Michelle Rasmussen førsteopførelsen af en sang, som Michelle havde komponeret til digtet, »Kender du den store bog?«, af Hans Christian Andersen. Dette digt beskriver den store bog som værende naturen og det store univers, som mennesket kan læse og udlede visdom af.

Dernæst talte Kasia. Hun havde spurgt flere personer fra evighedens samtid om denne ballademager, Lyndon LaRouche, og hun reciterede deres erklæringer om, hvad egenskaben ved geni er, som sin gave til et nutidsgeni: Man kan kende et ægte geni på mængden af modstand, han får (Jonathan Swift og Einstein); på, hvordan én, der beundres af andre, selv ved, hvor langt væk, han er fra sit mål (Beethoven); menneskets tre moralske egenskaber er visdom, medfølelse og mod (Konfucius); jo mere, vi ved om Guds skaberværker, desto mere erkender vi dem for at være fremragende og i overensstemmelse med vore ønsker (Leibniz); og sluttelig, at længslen efter frihed og menneskets rettigheder er plantet af Gud i alle hjerter (Benjamin Franklin) og du, Lyn, har altid handlet som denne filosof.

Leena Malkki-Guignard fra Sverige fremførte en smuk opførelse af Schubert fra Schwanengesang, *Frühlingsbotschaft* og *Ständchen*. Hun takkede Lyn for hans inspiration. Disse to

sange var to af de første, hun nogensinde opførte. Hun sang desuden en sang af Haydn, *Fidelity*.

Wiesbaden-koret, dirigeret af Werner Hartmann, sang et smukt arrangement af ham selv af den koreanske folkesang, *Arirang*, hvilket bragte en inderlig stemning af forening (idet sangen er en slags nationalhymne for begge Korea'er). Dernæst Berlin/Dresden-koret, der blev dirigeret af Benjamin Lylloff, og som sang tre folkesange, *In stiller Nacht*, *Erlaube mir* og *All' mein Gedanken* af Johannes Brahms. De afsluttede med *Nkosi sikelel' iAfrika*, i Benjamins arrangement. Dette var en glad afslutning på første del af de kulturelle indslag.

Efter buffeten begyndte anden del med en scene fra Schillers skuespil *Don Carlos* mellem Kong Philip og Elisabeth, spillet af Hans-Peter Müller og Christa Kaiser.

Odile spillede en gigue af Bach på Violin. Det er altid en fornøjelse at høre hende spille.

Under anden del af programmet begyndte Jacques Cheminade (leder af Solidarité & Progrès; det franske parti, der udtrykker LaRouche-bevægelsens ideer) at holde en tale i denne ærefulde anledning. Men den ærede mand, hvis liv er karakteriseret af aktivitet, og ikke passivitet, begyndte at respondere til hver idé, og det, der fulgte, blev transformeret fra en monolog til en dialog, til alles, inklusive Jacques, fryd.

Dialogen frem og tilbage begyndte med, at Jacques erklærede, at Lyns og Helgas vision nu er ved at blive til virkelighed. Under diskussionen sagde Lyn, at hans helligelse, hans livsværk var den faste beslutning om, at mennesket må handle på universet for at løse problemer, og at han en kriger for forsvaret af menneskeheden som menneskehed.

Jacques sagde, at vi fejrer et øjeblik i den fremskridende evighedsens samtidighed. Du har givet os en pilgrimsfærd for fremtidens sag – på grund af det, du og Helga har gjort, har

vi en chance for at blive en del af fremtiden.

Diskussion inkluderede et enormt angreb mod stupiditeten i de nuværende tyske og franske systemer, og den amerikanske befolkning. Lyn spurgte, om menneskeheden kan forstå, hvad der er galt med den. Det er den eneste måde at løse problemerne på.

Det eneste, der er vigtigt, er opdagelser i universet og om det er sandt eller falsk. Se på det store arbejde, Kina gør. Hvis man forstår, hvad sandheden kunne være, har man en chance.

Jacques konkluderede ved at sige, at fremtidens sange endnu ikke har ord, men at de sange, der er præsenteret her i aften, beviser, at vi har potentialet til at etablere relationer i hele verden. Hvis man kan gøre det, kan man frembringe civilisationens frelse.

Løsningen er at udvikle evnen til at rejse ud i rummet. Jacques sagde, at det var hans rumprogram, der fik den franske elite til at ønske at smide ham ud i rummet. Lyn svarede: Tag det som en mulighed!

Dernæst fulgte Ema Reuter, der meget bevægende fremførte Schuberts *Der Wanderer* med Benjamin på klaver. Dernæst fulgte kvartetten fra *Fidelio*, »*Mir ist's so wunderbar*«, med Feride som Marzeline, Leena som Leonore, Tom som Rocco og John som Jacquino, og Benjamin på klaver.

Tom Gillesberg fra Danmark sagde, at han håbede om fem år, i anledning af Lyns 100-års fødselsdag, at kunne holde en tale om åbningen af LaRouche Universiteter i mange lande (der var mere herom i hans bidrag til Lyns Festskrift). Vi befinder os i en tid, hvor nødvendighed og mulighed mødes. Lyn svarede ved at sige, at man må gøre det for at opnå sejr. Bringe kræfter i Italien og andre lande sammen om et fælles mål. Det vil gøre det. Det er absolut nødvendigt. Eller, vi mister alt. Man kan ikke have enkeltstående kontorer. Man må satse fuldt og helt.

Satse for at vinde, og vinde for menneskeheden.

Herefter sang Leena igen, og hun fremførte Desdemonas sang om Grædepilen og Ave Maria fra Verdis *Othello*. Dette var en bevægende afslutning på en lang aften, hvor John sammen med Margaret glad sang *Das Wandern* af Schubert.

Og således blev Lyns 95-års fødselsdag fejret, sammen med nogle af hans mange venner og medarbejdere, både de nulevende og fra fortiden, med opløftende musik og ord, og god mad og vin. Og, ikke at forglemme, den lille hund Holly (Helgas hund), der også var til stede for at lykønske Lyn!

(Den engelske EIR-artikel kan ses her: http://www.larouchepub.com/eiw/private/2017/2017_30-39/2017-38/pdf/36-39_4438.pdf)

Foto: Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, på Lyns 95-års fødselsdag.

Bilag: H.C. Andersens digt: »Kjender du den store bog?«:

Sang ved de skandinaviske Naturforskeres sidste møde den 9de Juli 1840.

Kjender Du den store Bog,
Hvor hvert Blad et Aar omfatter,
Bogen, som til Skrifttegn tog
Skoven, Havet, Skjønheds-Datter,
Edderkoppens fine Spind,
Kloderne i Himmel-Rummet!

Hvo i Bogen trænger ind,
Han Guds stemme har fornummet!

Bogen er Naturens Bog,
Den hver Tanke slutter inde,
Der den Vise Viisdom tog,
Der vi Skjaldens Sange finde;
Som man denne Bog forstaaer,

Har man Rang i Aandens Rige,
Ganske fatte den, det gaaer
Uden for os Dødelige!

Udtal hver da hvad han fandt,
Udtal det paa Mængdens Veie,
Og alt Skjønt og Godt og Sandt
Skal da blive Verdens Eie.
Nordens Sønner, eens i Aand
Og med fælles Sprog og Minder,
Musen Eder Haand i Haand
Granskende om Bogen finder.

Samled' er de Brødre tre,
Granskende i Guddoms-Værket;
Gran og Birk og Bøg vi see,
Malet staae i Skjoldemærket,
Nordens Stjerne oventil,
Ens det er i Hjerte-Grunden;
Aanden Norden samle vil,
Broder er af Broder funden.

Kilde: H.C. Andersens "Samlede Skrifter" Tolvte Bind.1879.

Oversigt over H.C. Andersen digte – Hans Christian Andersen poems.

Download (PDF, Unknown)

Den

russiske

udenrigsministers tale i FN fremhæver Trumps erklæring om national suverænitet

22. sept., 2017 – I sin tale for FN's 72. Generalforsamling fremhævede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, der talte som leder af den russiske delegation i den russiske præsidents fravær, i begyndelsen af sine bemærkninger kraftigt den amerikanske præsident Trumps stærke betoning af betydningen af princippet om national suverænitet.

Lavrov åbnede talen, der er udlagt på det Russiske Udenrigsministeriums webside, med at henvise til den resolution, som Generalforsamlingen har vedtaget om »Fremme af den demokratiske og ligeværdige internationale orden«, der »klart understreger, at indblanding i suveræne staters interne anliggender er uantageligt, statskup som en metode til magtskifte ikke anerkendes og behovet for at ekskludere fra international kommunikation forsøg fra visse staters side på at udøve ulovligt pres på andre, inklusive anvendelse af national jurisdiktion over fremmede territorier«.

Dette var grundlæggende set en introduktion til den russiske udenrigsministers fremhævelse af Trumps forsvar for national suverænitet: »Ikke desto mindre forandrer verden sig hele tiden. Det er glædeligt at notere sig, at den amerikanske præsident Donald Trump i tirsdags fra denne talerstol utvetydigt erklærede, at det er vigtigt at overholde principperne om national suverænitet i internationale anliggender; det er nødvendigt at sikre lederskab gennem eksemplet og ikke påtvinge andre nationer sin vilje; lande med forskellige værdier, kulturelle mønstre og forhåbninger kan ikke alene sameksistere, men også arbejde hånd i hånd på basis af gensidig respekt. Jeg mener, at alle kan skrive under på disse ord, især hvis USA's udenrigspolitik føres præcis på

dette grundlag.«

Lavrov gentog Ruslands velkendte udenrigspolitiske interesser. Hans angreb på NATO er værd at bemærke: »NATO aspirerer til at genskabe koldkrigsklimaet og nægter at virkeliggøre princippet om ligeværdig og udelelig sikkerhed hen over OSCE-området, der højtideligt blev erklæret i 1990'erne ... I det seneste kvarte århundrede har Rusland i god tro gået sin del af vejen mod at eliminere arven efter den Kolde Krig, [og] har gjort meget for at styrke tillid og gensidig forståelse i det euro-atlantiske område, og i verden ...

Dette er imidlertid ikke blevet gengældt fra vore vestlige partners side, der har været overgearet ved illusionen om 'historiens afslutning', og som stadig forsøger at tilpasse blok-mod-blok-konfrontationens rudimentære institutioner til nutidens virkelighed. Vesten på sin side strukturerede sin politik i overensstemmelse med princippet om »den, der ikke er med os, er imod os« og har valgt »kursen for hensynsløs NATO-udvidelse mod øst og har provokeret ustabilitet i det postsovjetiske område og tilskyndet til anti-russiske følelser«.

Om Ukraine fremlagde han præsident Vladimir Putins forslag om »at etablere FN-missionen til beskyttelse af OSCE-observatørerne i Donbass. Et relevant udkast til en resolution er blevet fremlagt i FN's Sikkerhedsråd«, og han udtrykte det håb, at »dette vil fremme afgørelsen af den interne ukrainske krise, som brød ud som følge af det forfatningsstridige kup, der blev begået af yderliggående radikale elementer. Vi ser frem til konstruktiv interaktion omkring disse spørgsmål med vore europæiske og amerikanske partnere, uden nulsumsspil«.

Med et angreb mod nynazisterne, formodentlig i Ukraine og de baltiske stater, sagde Lavrov: »Det er en skandale at bruge sit hensyn til tale- og ytringsfriheden som et påskud til at tolerere radikale bevægelser, der bekender sig til nynazistiske idealer og står for en heltedyrkelse af nazister

og deres associerede. En konsekvent indsats fordres for at opsætte et sikkert skjold mod nynazisme, revanchisme, ekstremisme og xenofobi og fremme international og interkulturel harmoni ... Vi vurderer, at det er nødvendigt omgående at prioritere dette spørgsmål i FN's Generalforsamling og UNESCO med det formål at frembringe en hertil modsvarende ramme for at forhindre sådanne handlinger. Rusland vil fremlægge relevante forslag.«

Det er ligeledes værd at bemærke, hvad Lavrov sagde om Iran: »I dag ser verden oprørt til, mens USA påtvinger endnu en række restriktioner mod Iran, der, oven i købet, i deres natur er ekstraterritoriale og truer realiseringen af den Fælles Omfattende Handleplan, der blev én af hovedfaktorerne i international og regional stabilitet.«

Og med hensyn til krisen over Koreahalvøen understregede han atter, at de relevante FN-resolutioner, »alle sammen indeholder bestemmelser om nødvendigheden af at genoptage forhandlinger. Vi lancerer en appel om at stoppe blokering af disse bestemmelser. Der er intet alternativ til de politiske og diplomatiske metoder for adressering af atomspørgsmålet på Koreahalvøen, baseret på en dialog blandt alle interesserede parter. Vi opfordrer ansvarlige medlemmer af det internationale samfund til at støtte den russisk-kinesiske køreplan, der er indeholdt i Ruslands og Kinas Udenrigsministeriers fælles erklæring fra 4. juli«.

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov taler for FN's 72. Generalforsamling.

FN: Kinas udenrigsminister kræver dialog om Koreahalvøen; promoverer Bælt & Vejs succes for verdensfred

22. sept., 2017 – Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi adresserede den generelle debat i FN's 72. Generalforsamling i går, hvor han gentog sit lands krav om en dialog for at løse krisen over Koreahalvøen. Han understregede atter Kinas forpligtende engagement til at bevare en atomvåbenfri halvø, men opfordrede også parterne til ikke at gøre noget, der kunne øge spændingerne. »Alle parter må spille en konstruktiv rolle«, understregede han.

Wang understregede den centrale rolle, som FN har spillet i at bevare freden i løbet af de seneste syv årtier og understregede behovet for, at FN bevarer fokus på løsningen af atomvåbenkrisen på halvøen. Han sagde også, at verden nærmer sig årsdagen for den første aftale, man opnåede for at indskrænke den Demokratiske Folkerepublik Koreas (Nordkoreas) atomvåbenprogram, som et resultat af sekspartsforhandlingerne, som havde »formuleret en køreplan« for atomafrustning. Det fandt sted for 12 år siden, men, »Denne erklæring er ikke forældet«, sagde Wang Yi.

Han sagde også, at FN må spille en fremtrædende rolle i udviklingssektorens fortsatte økonomiske udvikling og understregede, at den økonomiske genrejsning efter 2008-krisen »stadig var op ad bakke«. Han sagde, at FN må være en hovedfaktor i forfølgelse af en udviklingspolitik, der drager fordel af »nye videnskabelige revolutioner« i horisonten, og i hvilken bestræbelse »FN fortsat må sætte tempoet«, og han

understregede betydningen af FN's charter. »Globalisering er ikke et spørgsmål om Øst vs. Vest«, sagde han. »Vi bør ikke følge jungleloven. Lande bør blomstre sammen.«

Han sagde, at der har været en »betydningsfuld rejse for Kina« i løbet af de seneste fem år. »Kina vil aldrig søge herredømme, og vil altid stemme for fred.« Han rejste også spørgsmålet om den forestående Kinas Kommunistiske Partis Kongres, »som vil åbne et nyt kapitel i den kinesiske drøm«, og han promoverede den succes, som Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i maj måned havde været, og som »leverede flere end 270 projekter«. Til næste år, sagde han, vil Kina følge op på dette ved at være vært for Kinas Internationale Udstilling.

Foto: Kinas udenrigsminister Wang Yi taler for FN's 72. Generalforsamling.

»Drag ikke udenlands i søgen efter uhyrer at ødelægge«. LaRouche PAC Internationale Webcast, 22. sept., 2017.

I sin berømte tale til Kongressen advarede John Quincy Adams om, at Amerika »drager ikke til udlandet i søgen efter uhyrer at ødelægge«, men snarere respekterer »andre nationers uafhængighed samtidig med at bevare sin egen ... og afholder sig fra indblanding i andres anliggender«. Et ekko af denne principerklæring fra John Quincy Adams kunne i denne uge høres

i præsident Trumps tale til FN's Generalforsamling, hvor han reelt erklærede afslutningen på politikken for regimeskifte og en unipolær verdensorden, som har domineret de seneste to administrationer, og erklærede, »Vi forventer ikke, at forskellige lande skal være fælles om de samme kulturer, traditioner eller endda regeringssystemer« og opfordrede til »en verden af stolte, uafhængige nationer, der ... gør fælles sag i den største fælles interesse for os alle: en fremtid med værdighed og fred for befolkningen på denne vidunderlige Jord«.

Men præsident Trump modsagde imidlertid sig selv i selvsamme tale og opremsede bogstavelig talt et litani af ikke mindre end et halvt dusin »uhyrer, der skulle ødelægges«, fra Nordkorea til Iran, til Cuba, Venezuela og Syrien. Denne dobbelthed, som man ikke kan karakterisere som andet end »En fortælling om to taler«, som indeholdt det bedste og det værste, reflekterer den kamp, der nu raser, om dette præsidentskabs sjæl. De positive elementer af denne tale, som åbenlyst reflekterer en hældning mod at arbejde sammen med nationer som Kina og Rusland, må omfavnes. Men de andre, meget destruktive aspekter må opgives og summarisk afvises, og erkendes som det, de er: forsøg på at køre af sporet, det positive potentiale for et nyt system med win-win-relationer, udført af dem, der af geopolitiske grunde er imod det fremvoksende, nye paradigme for fred gennem økonomisk udvikling, som eksemplificeres af Kinas politik for den Nye Silkevej.

Vært Matthew Ogden: Godaften; det er 22. sept. 2017. Tak fordi I lytter til vores ugentlige, strategiske webcast her fra LaRouche PAC.

I denne uge har vi set FN's Generalforsamling samles i New York City. Lad mig begynde aftenens udsendelse med at citere en stor, amerikansk præsident, statsmand og diplomat, hvis 250. fødselsdag vi fejrer i år: John Quincy Adams sagde det følgende i sin berømte tale til Kongressen den 4. juli, 1821:

»Amerika udråbte for menneskeheden de umistelige rettigheder, som er menneskets natur, og de eneste lovlige fundamenter for regering. I forsamlingen af nationer ... rakte Amerika det ærlige venskabs, den ligeværdige friheds og den generøse gensidigheds hånd frem til dem. Hun har ... respekteret andre nationers uafhængighed og samtidig hævdet og bevaret sin egen. Hun har afholdt sig fra indblanding i andres anliggender, selv, når konflikterne har været over principper, som hun holder sig til, som til den sidste, vitale dråbe, der når hjertet ... Hvor som helst standarden for frihed og uafhængighed har udfoldet sig, eller vil udfolde sig, dér vil hendes hjerte, hendes velsignelser og hendes bønner være ... Men, *hun drager ikke til udlandet i søgen efter uhyrer, der skal ødelægges*. Hun er en velynder af frihed og uafhængighed for alle. Hun forfægter og advokerer kun sin egen. Hun vil anbefale den almene sag gennem sin stemmes udtryk og sit eget eksempls venlige sympati. Hun ved meget vel, at, ifald hun melder sig under andre faner end sin egen, er det end fanen for udenlandsk uafhængighed, ville hun involvere sig, så hun ikke kunne vikle sig ud, i alle krigene født af interesse og intrige, af personlige griskhed, misundelse og ærgerrighed, der antager frihedens farver og tilraner sig en frihedens standard ... Hendes politiks fundamentale grundsætninger ville umærkeligt skifte fra frihed til magt. Båndet på hendes pande ville ikke længere gløde med frihedens og uafhængighedens uudsigelige pragt; men ville i dets sted snart blive erstattet af et imperialt diadem, der med falsk og uren glans udsender de skumle stråler af herredømme og magt. Hun kunne blive verdens diktator: hun ville ikke længer være herskeren af sin egen ånd.«

Denne principerklæring fra John Quincy Adams, som blev holdt for næsten 200 år siden, og som på mange måder var forudvidende på grænsen til det profetiske i sin advarsel; denne tale bør udgøre grundlaget for vores udenrigspolitik som republik, og er faktisk fortsat i centrum for spørgsmålet om fred og krig den dag i dag. Det er i forhold til denne

erklæring, at vores ledes udtryk, siden dengang og frem til i dag, for amerikansk udenrigspolitik må måles og sammenlignes.

Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet:

Now, let us shift our focus to the speech which President Trump delivered at the United Nations General Assembly on Tuesday

of this week. I don't think that there's any other way of characterizing what President Trump had to say other than to call

it "The Tale of Two Speeches". In some respects, it could be seen as the best of all possible speeches; but in other respects,

and in a very large way, very substantially so, it was the very

worst of all speeches. As Helga Zepp-LaRouche said, it was almost as if he delivered two completely separate and

contradictory speeches at once. One thing that's very clear for

the observer, is that there are many opposing interests at work

in this administration, and that there's a fierce policy war ongoing right now behind the scenes for the very soul of this Presidency. It's one which it is our responsibility to be very

clear-eyed about, to understand what the factors involved here

are, including the ongoing political coup attempt against this Presidency from inside many of the institutions of our own government. But also to articulate the fact that this war is ongoing, with sobriety and clarity. And we must do this if we are indeed intending to allow the very positive potential which

is reflected in this speech, to defeat the very negative tendencies which are also very clearly present.

So, let's take a look first at the positive elements of this speech. Granted, if you've only been reading the Western media

accounts, you might not have been exposed to many of the parts which you are about to hear; and you might be very ignorant of the fact that there was a very substantially positive aspect of

this speech. For those who were there in the assembly hall listening to the speech, and then for you who are viewing this webcast right now, you might be surprised at the positive and hopeful and clear-headed tone which began this speech. One which

is perhaps very reminiscent of some of the statements that you just heard John Quincy Adams make in that speech from almost 200

years ago.

What I'd like to do for you, is just play about seven or eight minutes of the beginning of President Trump's speech to the United Nations General Assembly.

PRESIDENT DONALD TRUMP

: To put it simply, we meet at a time of both of immense promise and great peril. It is entirely up to us whether we lift the world to new heights, or let it fall into a valley of disrepair.

We have it in our power, should we so choose, to lift millions from poverty, to help our citizens realize their dreams, and to ensure that new generations of children are raised free from violence, hatred, and fear.

This institution was founded in the aftermath of two world wars to help shape this better future. It was based on the vision that diverse nations could cooperate to protect their sovereignty, preserve their security, and promote their prosperity.

It was in the same period, exactly 70 years ago, that the

United States developed the Marshall Plan to help restore Europe.

Those three beautiful pillars – they're pillars of peace, sovereignty, security, and prosperity.

The Marshall Plan was built on the noble idea that the whole world is safer when nations are strong, independent, and free. As

President Truman said in his message to Congress at that time, "Our support of European recovery is in full accord with our support of the United Nations. The success of the United Nations

depends upon the independent strength of its members."

To overcome the perils of the present and to achieve the promise of the future, we must begin with the wisdom of the past.

Our success depends on a coalition of strong and independent nations that embrace their sovereignty to promote security, prosperity, and peace for themselves and for the world.

We do not expect diverse countries to share the same cultures, traditions, or even systems of government. But we do expect all nations to uphold these two core sovereign duties: to

respect the interests of their own people and the rights of every

other sovereign nation. This is the beautiful vision of this

institution, and this is foundation for cooperation and success.

Strong, sovereign nations let diverse countries with different values, different cultures, and different dreams not just coexist, but work side by side on the basis of mutual respect.

Strong, sovereign nations let their people take ownership of the future and control their own destiny. And strong, sovereign nations allow individuals to flourish in the fullness of the life intended by God.

In America, we do not seek to impose our way of life on anyone, but rather to let it shine as an example for everyone to watch. This week gives our country a special reason to take pride in that example. We are celebrating the 230th anniversary of our beloved Constitution – the oldest constitution still in use in the world today.

This timeless document has been the foundation of peace, prosperity, and freedom for the Americans and for countless millions around the globe whose own countries have found inspiration in its respect for human nature, human dignity,

and

the rule of law.

The greatest in the United States Constitution is its first three beautiful words. They are: "We, the people." Generations

of Americans have sacrificed to maintain the promise of those words, the promise of our country, and of our great history. In

America, the people govern, the people rule, and the people are

sovereign. I was elected not to take power, but to give power to

the American people, where it belongs.

In foreign affairs, we are renewing this founding principle of sovereignty. Our government's first duty is to its people, to

our citizens – to serve their needs, to ensure their safety, to

preserve their rights, and to defend their values.

As President of the United States, I will always put America first, just like you, as the leaders of your countries will always, and should always, put your countries first. [Applause.]

All responsible leaders have an obligation to serve their own citizens, and the nation-state remains the best vehicle

for

elevating the human condition. But making a better life for our

people also requires us to work together in close harmony and unity to create a more safe and peaceful future for all people.

The United States will forever be a great friend to the world, and especially to its allies. But we can no longer be taken advantage of, or enter into a one-sided deal where the United States gets nothing in return. As long as I hold this office, I will defend America's interests above all else.

But in fulfilling our obligations to our own nations, we also realize that it's in everyone's interest to seek a future where all nations can be sovereign, prosperous, and secure.

America does more than speak for the values expressed in the United Nations Charter. Our citizens have paid the ultimate price

to defend our freedom and the freedom of many nations represented

in this great hall. America's devotion is measured on the battlefields where our young men and women have fought and sacrificed alongside of our allies, from the beaches of Europe to

the deserts of the Middle East to the jungles of Asia.

It is an eternal credit to the American character that even after we and our allies emerged victorious from the bloodiest war

in history, we did not seek territorial expansion, or attempt to

oppose and impose our way of life on others. Instead, we helped

build institutions such as this one to defend the sovereignty, security, and prosperity for all.

For the diverse nations of the world, this is our hope. We want harmony and friendship, not conflict and strife. We are guided by outcomes, not ideology. We have a policy of principled

realism, rooted in shared goals, interests, and values.

OGDEN: So, that was the beginning of President Trump's speech to

the United Nations General Assembly. As has been reported, immediately afterwards in a press conference, Foreign Minister Sergey Lavrov of Russia responded very favorably to that aspect

of the speech. As he said, "I think it's a very welcome statement, which we haven't heard from an American leader for a

very long time." This is true, in this aspect of the speech;

because what you just heard from President Trump was essentially

a declaration that the policy of regime-change was over. He said, we're looking for a coalition of strong and independent nations that will be sovereign nations, but will exist in shared

security, prosperity, and peace. So, an end to the so-called "unipolar" world. He said, "We do not expect diverse countries

to share the same cultures, traditions, or even systems of government." He said we should "let diverse countries with different values, different cultures, and different dreams not just coexist, but work side by side on the basis of mutual respect." And, he said, these countries can work to make a better life for all people by working together in "harmony and unity". For the diverse nations of the world, this is our hope,"

he said. "We want harmony and friendship, not conflict and strife."

So, this is a very positive statement of US foreign policy; and one which could be taken as an end to the commitment to geopolitics and a unipolar world. However, from there, the speech took a very dramatic turn. Immediately after vowing that

the policy of regime-change was over, President Trump proceeded

to list off no less than half a dozen regimes in this world which

must be changed or overthrown. Literally, he had a litany of “monsters to destroy”, in the words of John Quincy Adams. Apart

from vowing to “totally destroy North Korea”, he also called to

dismantle the Iranian nuclear deal; calling the Iranian government a “corrupt dictatorship behind the false guise of a democracy”. And he similarly went after Syria, Cuba, and

Venezuela. Curiously, nowhere did he call out the Saudis for their genocidal war that’s now being perpetrated against the

people of Yemen, or their support – financial and otherwise – for the hijackers that attacked the very city in which he was

speaking on 9/11 and killed almost 3000 Americans. A case which

is now being litigated by family members of the victims of 9/11

in front of US court.

So, after hearing the initial statements of harmony and

friendship and respect for sovereignty and not seeking to impose

our way of life on anyone, but rather letting diverse nations

with diverse values, cultures, dreams, and even systems of government, not merely mutually coexist but work side by side on

the basis of mutual respect. After hearing those words –

frankly so reminiscent of what you heard John Quincy Adams say in

his address from 1821 – it was rather shocking to then hear in exactly the same speech, President Trump proceed with a litany of

threats and regime change which frankly was reminiscent of George

W Bush's infamous Axis of Evil speech. We saw how that proceeded

with the case of the regime-change war in Iraq. So, this is precisely what John Quincy Adams had warned so strongly against

in the words "Let us not go abroad in search of monsters to destroy."

But then, after that litany of threats, President Trump then proceeded to conclude his speech by saying the following: "Our hope is a world of proud independent nations that embrace their

duties, seek friendship, respect others, and make common cause in

the greatest shared interest of all. A future dignity and peace

for the people of this wonderful Earth. This is the true vision

of the United Nations, the ancient wish of every people, and the

deepest yearning that lives inside every sacred soul.”

So, as I said, it was almost like the Tale of Two Speeches, which somehow both got combined into one address. But the kind

of self-contradiction and duality which was on display and came

across almost as being schizophrenic on the part of the speech writer, taking very due note of the very positive aspects of what

he laid out in the beginning, what maybe could be called the Trump Doctrine, the end of this unipolar world and the end of regime change; the very dangerous and negative aspects of what he

then proceeded to say in the very same speech should not be sugar-coated by any means.

In speaking with Helga Zepp-LaRouche earlier today, she had the following to say. She said, “It’s very clear that Foreign Minister Lavrov responded to the positive elements of Trump’s speech. But it’s also clear that there are very negative and very destructive elements of Trump’s speech which came across as

almost two different speeches. How can you denounce regime change on the one hand, and then make a list of half a dozen regimes that you demand to be changed in the very same speech?"

She said that "The solution here is that Trump has to follow through on the constructive things he said; but he must also abandon the policies which are obviously destructive. This North

Korea thing could blow up at any minute, if this policy continues," she said. "It's nice that he said the things that he

did in the beginning; but it's almost like they are two opposing

policies coming out of his mouth. What's very clear is that there are two opposing interests working on Trump. There's a war

ongoing for the soul of this Presidency. The positive elements

of this policy statement must be reinforced and strengthened," she said. "But, the negative elements – such as the verbal escalation against North Korea – should be recognized as an effort on the part of certain elements in this administration to

drive a wedge in the potential for cooperation between the United

States and China. This policy," she said, "has clearly been inserted by the neo-con elements which are still influencing this

Presidency.

"What we must do, is demand that Trump stick to his promise which he expressed in the campaign, to cooperate with Russia and

with China. This is the world of independent nations united for

'common cause and shared interests' which he referred to in the

conclusion of his speech. This should absolutely be pursued,"

she said, "but what that means is that this other stuff has got

to go." She noted that now with the increase in the US military

budget, which is now greater than ever before, we have nearly

\$700 billion in our military budget; far greater than the next

seven countries in the world combined. She asked the question:

How much of this money could be used for infrastructure instead?

She also emphasized that the point is that we have an

extraordinary opportunity on our hands; but there are also very

real dangers facing us as well.

In reflecting on what's occurred this week, it's always very important to approach the situation from above; from the top down. The defining question for anybody who's sober-minded in international relations today is, will the world unite around the

New Paradigm of development which has been initiated by China in

the form of the New Silk Road policy? Or, will a continuation of

the perpetual warfare policy and regime-change policy of the past

two administrations be allowed to escalate and to derail this emerging potential? Both in terms of undermining the ability of

the United States and countries such as China and Russia to cooperate, and also in a very real way, threatening to actually

bring the world to the brink of thermonuclear war. Will the United States abandon the geopolitics associated with the Cold War and the British imperial of zero-sum game and unipolar hegemony, and instead embrace the win-win paradigm of peace through development and relationships between countries based on

mutual respect, mutual benefit, and mutual gain?

The answer to that question still remains unclear in the

wake of President Trump's address to the United Nations General

Assembly, either in the positive or in the negative. But, if you

look at the world stage, we are watching before our very eyes, a

new paradigm in the relations between nations emerge. This is seen very clearly in the Belt and Road Initiative and all the developments that are associated with that – the positive development projects that China is bringing to central Asia, and

emphatically bringing to Africa, and bringing to Latin America.

Apart from all the political gossip and all the partisan propaganda and media punditry that you're exposed to on a daily

basis, the question for an American citizen to ask is, how will

President Trump respond to this emerging new paradigm? And how

will the United States fit into that emerging new international

dynamic of peace through development? That's the measuring rod

against which not only his words but his actions must be judged.

He has some very clear opportunities in the coming months to

follow through on what is clearly his inclination for a positive

relationship with China and with Russia; including his seemingly

very positive personal relationship with President Xi Jinping.

The ASEAN summit is upcoming in less than two months, and it has

been announced that President Trump will be travelling to attend

the ASEAN summit. As part of that trip to Asia, he will be

making his very first state visit to China. This has all of the

positive potentials; it implies everything that could occur in

terms of the United States joining the New Silk Road, following

up on the attendance to the Belt and Road Forum by Matthew

Pottinger, who was sent personally by Trump as an envoy of the

United States. The personal visits that President Xi Jinping has

made to the United States; the very good appointment of Terry

Bransted to be the Ambassador to China, who we know has very

positive views of China-US relations. Also, emphatically the

question of Chinese investment into rebuilding the infrastructure

of the United States, in the wake of Hurricane Harvey, Hurricane

Irma, now Hurricane Maria and the destruction that that has wrought on the island of Puerto Rico. This question of not only reconstruction, but construction of an entirely new infrastructure platform in the United States could not be more urgent. President Trump has committed himself to at least \$1 trillion in investment in that kind of infrastructure. We know that the scale is far, far greater; and that requires a return to Hamiltonian economics. But it also requires the United States to enter into a very decisive and reciprocal relationship with China in terms of mutual investment and mutual development. That is the framework around which the positive opportunities for cooperation with China can be built.

If we take that kind of approach from above and say it's not within the interstices of Congressional partisan politics, or bickering inside the halls of Congress that we're going to make the necessary policy revolution in terms of the economics of the United States. But it's from recognizing that a far greater global process is now underway; a dynamic which is sweeping

the

planet. It's sweeping away both the geopolitical paradigm of British imperial divide and conquer geopolitics; but it's also bringing in an entirely new approach to how you construct peace

through economic development.

So, the defining question in international relations is, how will the United States fit into that? That remains the overarching question at the very root of this fight for the soul

of the US Presidency.

As we've documented and will be continuing to document in an exposé which is forthcoming from LaRouche PAC, there is a very

real concerted effort from inside the institutions of the United

States to undermine this Presidency and to box Trump into making

very real strategic mistakes. The time has come for him to learn

those lessons and to throw that aspect out, and to embrace the positive aspects as you could hear in the beginning of this address to the United Nations General Assembly.

So, let me go back to the words of President John Quincy

Adams, who was our chief diplomat as Secretary of State for

many

years, who was diplomat to the nation of Russia, and after being

President for one successful term, returned to the United States

Congress and fought a battle against slavery which in turn

inspired Abraham Lincoln. But in his prophetic and very

prescient speech, he warned that yes indeed, the United States of

America will proclaim the “inextinguishable rights of human

nature”, will abstain from “interference in the concerns of

others”, will “respect the independence of other nations while

asserting and maintaining her own.” “But America does not go

abroad in search of monsters to destroy.” He warned that if we

were to do that, the “fundamental maxims of our policy would

change insensibly from liberty to force. We would no longer beam

with the splendor of freedom and independence, but instead an

“imperial diadem would be substituted, flashing in false and

tarnished lustre in the murky radiance of dominion and power.”

We would become the dictator of the world; “no longer the ruler

of [our] own spirit.”

So, let us take a lesson from the words of John Quincy

Adams. Let us once and for all abandon the regime-change geopolitics of the last two administrations; and let us embrace decisively and fully the new win-win paradigm which has been spelled out so clearly by President Xi Jinping of China, both in words and in actions. And was indicated by President Trump in the beginning of his speech to the United Nations General Assembly. Let us embrace those policies, and let us abandon the policies of regime change and perpetual war. Thank you for joining me here today, and please stay tuned to larouchepac.com.

Vi er stillet over for et valg

Leder fra LaRouche PAC, 21. sept., 2017 – Det store spørgsmål, som historien stiller os i dette øjeblik, og som vil afgøre den fremtidige, historiske kurs, og endda, om der i det hele taget bliver nogen fremtidig historie, er, om USA, under præsident Donald Trump, fuldt og helt vil gå sammen med Kina og Rusland i det store Verdenslandbro-projekt samtidig med, at USA gennemfører statsmand og økonom **Lyndon LaRouches Fire**

Love.

Præsident Trumps tale for FN den 19. sept., som med overlæg er blevet fuldstændig forvrænget af de løgnagtige transatlantiske medier, demonstrerer for enhver, der tager sig tid til at læse den, hvor tæt vi er på endelig at skabe de historiske forandringer til det bedre – hvis vi handler nu. Som det ses i de nedenstående, korte uddrag, så var præsident Trumps faktiske tale en passioneret appel til den suveræne nationalstats evne til at forbedre skæbnen og vilkårene for menneskeheden, og suveræne nationalstaters evne til at gøre fælles sag på vegne af den menneskelige art og faktisk skabe en ny renæssance. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov responderede korrekt til fremstødet i præsident Trumps tale som helhed, da han karakteriserede den som »bemærkelsesværdig« og »en meget velkommen erklæring, som vi ikke har hørt fra en amerikansk leder i meget lang tid«.

Samtidig var der også de barske fordømmelser af fire udenlandske regeringer. Der er ingen grund til at gentage dem her, for det er det eneste, medierne har dækket af talen, hvor de i en uendelighed gentager og udlægger det. Men det er uklogt, og de øger faren for krig.

LaRouche-bevægelsens bestræbelser nu kan være afgørende for, hvilken vej, dette går, selv på kort sigt. Vil kupforsøget mod præsidenten blive overvundet og endelig sætte ham fri til fuldt ud at samarbejde med Rusland og Kina, som han ønsker, og som han må? Det vil forandre alt.

Den hårde kampagne imod »Russia-gate«-svindlen mod præsidenten, som blev udkæmpet ved hjælp af *Veteran Intelligence Professionals for Sanity's* (VIPS) memorandum fra 24. juli, har inspireret flere kræfter til at gå ind i kampen. Og den har været med til at inspirere dem, der allerede kæmper, til at kæmpe mere beslutsomt og ihærdigt. I går udgav Bill Binney og Ray McGovern fra VIPS, der netop har talt på en EIR-konference i Manhattan den 9. sept., en ny hit-artikel,

»Flere huller i narrativen om Russia-gate«, på *Consortium News*, og som snart vil komme i *EIR*-magasinet. De fører krigen direkte over i fjendens lejr og giver ingen indrømmelser. Ligeledes i går tweetede chef for WikiLeaks, Julian Assange, at hverken Robert Muellers team eller Senatets Efterretningskomite havde »gjort sig den ulejlighed« at kontakte WikiLeaks eller ham selv. Dette gør hele deres såkaldte efterforskning ugyldig – at de ikke gør noget som helst forsøg på at kontakte en part, der alene er i besiddelse af betydningsfulde, og muligvis afgørende, beviser.

Nu har orkanen Maria »totalt ødelagt«, som præsident Trump sagde, Puerto Rico, som aldrig før i dets historie. Dets elektricitetsnet er ødelagt og må genopbygges fra grunden. Der er massive oversvømmelser. Den føderale regering responderer til nødsituationen, men det stiller omgående det overordnede spørgsmål: en genopbygning af alle de ramte områder i USA og indsættelse af den rette, nye infrastruktur, kan kun gøres gennem LaRouche-planen og LaRouches Fire Love, indbefattet massiv udstedelse af statslige kreditter sådan, som LaRouches handleplan for nødsituationen, »Ikke flere Harvey-katastrofer« fra 31. august, dikterer.

Foto: Præsident Donald J. Trump taler for den 72. samling af FN's Generalforsamling. (Official White House Photo by D. Myles Cullen)

Præsident Trump i FN – Hvad I gik glip af

21. sept., 2017 – De følgende, korte uddrag repræsenterer den reelle, overordnede retning og indholdet som helhed, af

præsident Trumps tale for FN's Generalforsamling den 19. sept. – og ikke de udvalgte klip, som de løgnagtige medier i én uendelighed gentager og brygger videre på. Et blik på det komplette udskrift eller en video, der ikke er klippet i, bekræfter dette. Ingen, der er offer for de transatlantiske medier, ville have nogen anelse om, hvorfor den russiske udenrigsminister sagde til interviewererne fra Associated Press og TASS, at han fandt talen »bemærkelsesværdig«.

Trump sagde:

»Det står i vores magt, ifald vi vælger det, at løfte millioner ud af fattigdom, hjælpe vore borgere til at realisere deres drømme og sikre, at nye generationer af børn kan vokse op, fri for vold, had og frygt.

For at overvinde nutidens farer og opfylde forhåbningerne til fremtiden, må vi begynde med fortidens visdom. Vor succes afhænger af en koalition af stærke og uafhængige nationer, der omfavner deres suverænitet for at fremme tryghed, fremgang og fred, for sig selv, og for verden.

Vi forventer ikke, at forskellige lande skal være fælles om den samme kultur, de samme traditioner eller endda de samme regeringssystemer. Men vi forventer, at alle nationer overholder disse to, suveræne kerneforpligtelser: at de respekterer deres eget folks interesser og alle andre, suveræne nationers interesser. Dette er denne institutions skønne vision, og det er fundamentet for samarbejde og succes.

Stærke, suveræne nationer lader forskellige lande med forskellige værdier, forskellige kulturer og forskellige drømme ikke blot sameksistere, men arbejde side om side på basis af gensidig respekt.

Stærke, suveræne nationer lader deres folk tage deres egen fremtid i besiddelse og have kontrol over deres egen skæbne. Og stærke, suveræne nationer giver personer lov at blomstre i livets fylde, som det var Guds plan.

I Amerika søger vi ikke at påtvinge nogen vor livsstil, men lader den snarere skinne som et eksempel, alle kan se. Denne uge giver vort land en særlig grund til at være stolte over dette eksempel. Vi fejrer 230-års jubilæet for vor elskede Forfatning – den ældste forfatning i verden, der stadig er i kraft ...

I udenrigsanliggender fornyer vi dette grundlæggende princip om suverænitet. Vor regerings første forpligtelse over for dens folk, over for vore borgere – er at tjene deres behov, sikre deres tryghed, beskytte deres rettigheder og forsvare deres værdier.

Som USA's præsident vil jeg altid sætte Amerika først, ligesom I, som ledere af jeres lande, altid vil, og altid bør, sætte jeres lande først. [Applaus]

Alle ansvarlige ledere er forpligtet til at tjene deres egne borgere, og nationalstaten er fortsat det bedste middel til at opløfte menneskenes livsbetingelser.

Men, at skabe et bedre liv for vort folk, fordrer også, at vi arbejder sammen i tæt harmoni og enhed for at skabe en mere sikker og fredelig fremtid for alle folk ...

Med opfyldelsen af vore forpligtelser over for vore egne nationer, indser vi også, at det er i alles interesse at søge en fremtid, hvor alle nationer kan være suveræne, fremgangsrige og trygge ...«

Og som konklusion sagde han:

»Vi udsender nu en opfordring om en stor opvågnen af nationer, om en genoplivelse af deres ånd, deres stolthed, deres folk og deres patriotisme.

Historien stiller os spørgsmålet, om vi lever op til opgaven. Vort svar vil være en fornyet vilje, en genopdaget beslutsomhed og en genfødt helligelse. Vi må besejre

menneskehedens fjender og befri selve livets potentiale.

Vort håb er et ord – og en verden af stolte, uafhængige nationer, der omfavner deres forpligtelser, søger venskaber, respekterer andre og gør fælles sag i den største fællesinteresse af alle: en fremtid med værdighed og fred for befolkningen på denne vidunderlige Jord.

Dette er De forenede Nationers sande vision, ethvert folkeslags ældgamle ønske og den dybeste længsel, der lever i hver eneste, hellige sjæl.

Lad dette være vor mission, og lad dette være vort budskab til verden: Vi vil kæmpe sammen, yde ofre sammen og stå sammen for fred, for frihed, for retfærdighed, for familie, for menneskehed og for den almægtige Gud, der skabte os alle.

Tak. Gud velsigne jer. Gud velsigne verdens nationer. Og Gud velsigne Amerikas Forenede Stater. Mange tak.«

Det Hvide Hus har udlagt talen i sin helhed på sin website:
<https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2017/09/19/remarks-president-trump-72nd-session-united-nations-general-assembly>

https://www.youtube.com/watch?v=6-Hk_po6KGI

Hvad medierne ikke fortæller om Trumps tale for FN og

muligheden for internationalt samarbejde. POLITISK ORIENTERING 21. september, 2017. Se også 2. del her

Med formand Tom Gillesberg.

Tom Gillesberg: »Velkommen til disse ualmindeligt dramatiske tider, hvor det internationale spændingsniveau stiger, og heldigvis er det ikke kun entydigt den forkerte vej. Jo, medierne her, 'fake news' på alle 27 kanaler har jo haft travlt med at fortælle, at, nu holdt Trump jo sin store tale i FN og snakkede om bål og brand, Nordkorea, 'raketmand', selvmordpilot, 'vi kommer og nakker dig', eller noget i den stil, og nu rabler det hele nok. Men det er kun en meget lille del af historien. Det, som man ikke rapporterer, er, at den samme Donald Trump i sin tale til FN faktisk havde hovedfokus et andet sted. Det, der var bemærkelsesværdigt ved Trumps tale, var det, som bl.a. Lavrov, som var den russiske repræsentant – Vladimir Putin er ikke til stede ved FN's Generalforsamling i år, og så er det udenrigsministeren, der er højeste, russiske repræsentant og ham, der render rundt og møder præsidenter og alt mulig andet – og det, han sagde om Trumps tale, det var, at den var bemærkelsesværdig. Den var tydeligvis ikke kun for internationalt brug, men også for den hjemlige publik. Lavrov sagde, at han særlig godt kunne lide, at Trump sagde, at USA ikke ønskede at påtvinge andre sin livsstil. 'Det er en velkommen udtalelse, som vi ikke har hørt fra en amerikansk leder i lang tid', sagde Lavrov. Også Trumps udtalelse om, at 'stærke, suveræne nationer lader ikke bare forskellige lande med forskellige værdier eksistere samtidigt, men også samarbejde side om side på basis af gensidig

respekt'. Det, han yderligere sagde, som også er lidt i den dur, så at sige, det er, at Trump sagde, 'Vi må samarbejde om en fælles sag, som alle har interesse i. En fremtid med værdighed og fred for menneskene på denne vidunderlige Jord. Som præsident for USA sætter jeg Amerika først, ligesom I som ledere af jeres lande, altid sætter, og altid bør sætte, jeres lande først. Nationalstaten forbliver det bedste middel til at opløfte menneskets omstændigheder.'

Det egentlige fokus i talen, det nye i talen, det var, at han sagde, at det er nationalstaten og samarbejde nationalstaterne imellem, der er kernen til, at menneskeheden får en god fremtid. ...«

Hør hele Tom Gillesbergs analyse:

2. del:

**Rusland, Kina og USA kæmper
for
at afslutte den unipolære
verden og
etablere en interessernes
harmonisk blandt
suveræne nationalstater**

Leder fra LaRouche PAC, 20. sept., 2017 – Abraham Lincolns store økonom, Henry C. Carey, skrev i 1851 en bog med titlen,

»The Harmony of Interests« (Interessernes harmoni). Han fremførte, at industriens, landbrugets og kommercielle foretagenders interesser var indbyrdes afhængige, og at det samme var tilfældet for regering, forretningssamfund og arbejderklassen. Lyndon LaRouche har længe været fortalende for, at det samme koncept var afgørende for verdensfred og udvikling blandt nationer. I sin artikel fra 2010, »**The Question Before US**«, opfordrede LaRouche til, at de »fire magter« (Rusland, Kina, Indien og USA) indleder en »missionsorienteret proces for transformering af verdens økonomiske systemer, bort fra de nuværende, ødelæggende virkninger af underkastelse af et implicit finansielt imperialistisk, globalt, monetært system« og skabe fundamentet for »gensidigt fordelagtigt, globalt samarbejde blandt folkeslagene, der er organiseret som et samfund af henholdsvis suveræne nationalstater«.

Præsident Trump gav i sin tale i FN udtryk for samme tanke: »Hvis vi entusiastisk skal gribe de fremtidige muligheder og overvinde de aktuelle farer sammen, kan der ikke være nogen erstatning for stærke, suveræne og uafhængige nationer – nationer, der er rodfæstet i deres historie og engageret i deres bestemmelse; og vigtigst af alt, nationer, der har patrioter, mænd og kvinder, der er villige til at yde ofre for deres land, deres medborgere og for alt det i den menneskelige ånd, der er bedst.«

Den russiske udenrigsminister var en af dem, der roste talen. »Jeg mener, at det er en meget velkommen erklæring, som vi ikke har hørt fra en amerikansk leder i meget lang tid«, sagde han til AP og TASS efter et frugtbart møde med udenrigsminister Rex Tillerson. Han bemærkede, at den aktuelle, sørgelige tilstand i de amerikansk-russiske relationer skyldes »arven efter Obama-administrationen«.

Præsident Trump har afvist den »unipolære verden«, som den blev promoveret af de neokonservative – både Bush-fraktionen hos republikanerne og Obama/Hillary-fraktionen hos

Demokraterne – som mener, at USA er den »eneste supermagt« og må holde andre nationer svage (Rusland og Kina i særdeleshed) for at bevare denne dominerende stilling. Han har insisteret på at blive venner med Rusland, og han har krævet et samarbejde med Kina om den Nye Silkevej. Dette er den grundlæggende årsag til hysteriet omkring ham, centreret i Det forenede Kongerige og de korrupte elementer i Bush- og Obama-æraens efterretningstjenester, der er i færd med at orkestrere et *coup d'état* imod nationens præsident.

Dette kupforsøg begyndte med en indsats for at oppiske frygt og vrede mod Rusland i den amerikanske befolkning, som udmalede Trump som en russisk marionet. Da dette mislykkedes, forsøgte de at fremprovokere racekrig i Amerika og udmalede Trump som tilhænger af hvidt overherredømme. Også dette mislykkedes. Alt, hvad de nu har tilbage, er Robert Mueller, James Comey og James Clapper, Obama/Bush-håndlangerne, alle notoriske løgnere, der nu er blevet fanget i endnu en stor løgn i deres desperate fremstød for at bringe USA's regering til fald. Som Trump anklagede i et Tweet fra 4. marts: »Har netop fundet ud af, at Obama har aflyttet mig i Trump Tower lige før sejren. Fandt ingenting. Dette er 'McCarthy-isme'!« Comey og Clapper har højlydt benægtet denne aflytning – men det er nu blevet afsløret, at Trumps kampagneleder, Paul Manafort, der havde en lejlighed i Trump Tower, blev aflyttet i den periode, hvor han ledede kampagnen.

Wall Street Journal, der har oplevet internationalt oprør over, hvordan avisen dækker Trumps præsidentskab, udgav en stærk leder i dag, som direkte afslører: Comeys og Clappers løgne; britisk efterretningstjenestes rolle i Russiagate-efterforsknings-fuphistorien; og FBI's og Justitsministeriets hindring af retfærdighedens gang med deres blokering af en indsats fra Kongressens side for at efterforske hele roderiet.

I dag sagde Helga Zepp-LaRouche, at al råben og skrigen om Trumps FN-tale, der kun fokuserer på hans barske ord om Nordkorea, Iran og Venezuela, kommer fra dem, der desperat

forsøger at klamre sig til det gamle paradigme for den unipolære imperieverden med anglo-amerikansk dominans. Den politiske kamp for at etablere »et samfund af suveræne nationalstater« er nu blevet udtalt af præsidenten, alt imens Vladimir Putin konsekvent har insisteret på, at den Nye Silkevej netop er baseret på et sådant samfund af suveræne nationalstater.

At bringe denne nye realitet i forgrunden har aldrig været så presserende, eller så gennemførligt. Det amerikanske folk griber ud efter midlerne til at løfte deres ånd mod noget bedre, i traditionen efter det nu mistede Amerikanske System for politisk økonomi. Enden på Imperium er inden for vor rækkevidde, og en verden, baseret på menneskets sande værdighed gennem et samfund af suveræne nationalstater, er midlet til dette mål.

Foto: Præsident Donald J. Trump på den 72. FN's Generalforsamling, 18. sept., 2017. (Whitehouse Photo)

Trumps FN-tale viser nødvendigheden af at optrappe kampen for at skifte over til det Nye Paradigmes politik

19. sept., 2017 – I sin første tale for FN's Generalforsamling i dag, beskrev præsident Donald Trump målet for at etablere en verdensorden, hvor »stærke, suveræne nationer ... med forskellige værdier, forskellige kulturer og forskellige

drømme ikke bare sameksisterer, men arbejder side om side på basis af gensidig respekt ... og gør fælles sag for den største fælles interesse af alle: en fremtid med værdighed og fred for befolkningen på denne vidunderlige Jord«. Det betyder, sagde han, at jeg som præsident for USA sætter Amerika først, ligesom I, som ledere af jeres lande, altid vil, og altid bør, sætte jeres lande først«.

Men selv med sine udtryk for disse ideer, og selv, mens han bekræftede princippet om, at »nationalstaten fortsat er det bedste udgangspunkt for at hæve de menneskelige vilkår«, gik Trump videre, idet han faldt i den britiske imperiefælde med, i de mest barske vendinger, at være fortalere for en farlig politik for regimeskifte mod en »lille gruppe slyngelregimer« (som han skiftevis beskrev som »kriminelle«, »depraverede«, »korrupte«, »destabiliserende« osv.), som han hævdede, var kilden til terrorisme og flygtninge og en trussel mod verdensfreden, og som FN må stå sammen om at fjerne.

Ikke Det britiske Imperium, som skabte og styrer terrorisme som et krigsredskab mod nationalstaten; ikke det umiddelbart forestående sammenbrud af det britiske, monetaristiske system, der har gjort de transatlantiske nationer bankerot (den amerikanske økonomi er i strålende form, sagde han, med vores aktiemarked på sit højeste og lav arbejdsløshed); men derimod de fem regeringer i Nordkorea, Iran, Syrien, Cuba og Venezuela, som han krævede, at andre regeringer skulle gå sammen med USA om at afsætte.

Alt imens Trump ikke angreb Rusland og Kina ved navns nævnelse, og takkede dem for at være med til at skærpe sanktioner mod Nordkorea, så advarede han imidlertid om »trusler mod suverænitet« i Ukraine og i det Sydkinesiske Hav – et implicit angreb på disse to nationer.

Trump's mest fjendtlige udtalelser var over for Nordkorea, hvor han sagde, at det var »en skandale, at visse lande ikke alene ville handle med et sådant regime, men også ville bevæbne,

forsyne og finansielt støtte et land, der truer verden med en atomkonflikt«. Dernæst truede han med, at USA, »hvis det blev tvunget til at forsvare sig selv eller sine allierede, ikke ville have noget valg, men totalt ville ødelægge Nordkorea. 'Rocket Man' er på en selvmordsmission for sig selv og sit regime. USA er rede, villigt og har kapaciteten, men dette vil forhåbentlig ikke blive nødvendigt«.

Trump krævede også regimeskifte i Iran og Syrien og gentog den britiske løgn, at den syriske regering havde brugt kemiske våben mod sit folk, hvilket retfærdiggjorde USA's missilangreb imod den syriske luftbase i april i år.

Det er sigende, at hvem så siden, der skrev denne tale for præsidenten, inkluderede referencer, der promoverer den efterkrigsorden, som præsident Harry Truman søgte, denne lille mand, der, på vegne af Winston Churchill, begravede Franklin D. Roosevelts projekt for en verden uden imperium efter krigen.

Foto: USA's præsident Donald J. Trump holder sin 'jomfrutale' i FN den 19. sept., 2017.